

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE
Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JANUARY 22nd, 1936. No. 4 (564). VOL. XII.

PIK XII. Ч. 4 (564). СЕРЕДА, 22 СІЧНЯ 1936

ЧЕРВОНА АРМІЯ СРСР ГОТОВА ДО ВІДСІЧІ НА ОБИДВОХ ФРОНТАХ

Москва, 18 січня. — Михайло Тухачевський, заступник командарма народної оборони Радянського Союзу, промовляючи на другій сесії Виконавчого Комітету Союзу Радянських Соціалістичних Республік, вказав на велику загрозу війни, як з боку Японії на Далекому Сході, так і з боку фашистської Німеччини на західному фронті.

Тухачевський говорив, що німецький милітаризм робить величезні приготування до війни і Радянський Союз примушений придбати належну увагу забезпеченні західного кордону. Не менше серйозна ситуація є на півночному Далекому Східному кордоні, де японський імперіалізм ставить нам з кожним днем все більше і більше доказів про його далеко не мирні наміри, сказав Тухачевський.

Він заявив, що Червона армія готова дати відсіч ворогам, якщо вони посміють порушити кордонні батьківщини селян і робітників. Червона армія готова сьогодні до оборони радянської країни на обидвох фронтах.

Французька газета в Парижі "Журнал де Москау" пише, що японці і Німеччина вже заклали військовий союз, або мають заключити його в найближчому часі.

ЕРІО ЗРЕЗИГНУЄ З УРЯДУ ФРАНЦІЇ НА ДОМАГАННЯ СВОЄЇ ПАРТІЇ

Париж, 18 січня. — Едвард Еріо, бувший прем'єр Франції, найбільший підтримувач президента Лавала, проголосив у п'ятницю, що він зрештучує з уряду Лавала. Політичні опоненти Еріо говорять, що більшість членів радикально-соціалістичної партії з наміром зреагуювати підтримку уряду в рядках досить сильної не радикально-соціалістичної партії, в якій зараз постав розкол.

Еріо заявив, що свою резигнацію подасть тоді, коли Лавал повернеться з Женевы, тобто наступного тижня. Свій намір зрештучувати заявив то-

В ПОЛЬЩІ АРЕШТОВАНО ПРОФЕСОРІВ ЗА КОМУНІСТИЧНУ ПРОПАГАНДУ

Варшава, 13 січня. — З Вільна повідомляють, що минулого четверга почався суд над трьома професорами й вільнома студентами університету у Вільно, яких польський суд обвинувачує в революційній діяльності.

Суд обвинувачує арештованих у змові проти польського уряду і встановленні радянської влади на землях Польщі, які лежать при кордоні Радянського Союзу.

НІМЕЦЬКИЙ ПОСОЛ ПРЕДСКАЗУЄ НЕМИНУЧИЙ ВПАДОК ГІТЛЕРА

Торонто, 14 січня. Герард Зегар, бувший посол до німецького парламенту, промовляючи в понеділок в канадському клубі в Торонто, сказав, що Гітлер не є Німеччина, а є населення Німеччини. Герард Гітлера. Він предсказав, що фашистський режим не триватиме, що він провалиться, та що есентація Німеччина знову очкає.

Режим Гітлера дав німецькому народові болючу лєкцію про значення і партію демократії.

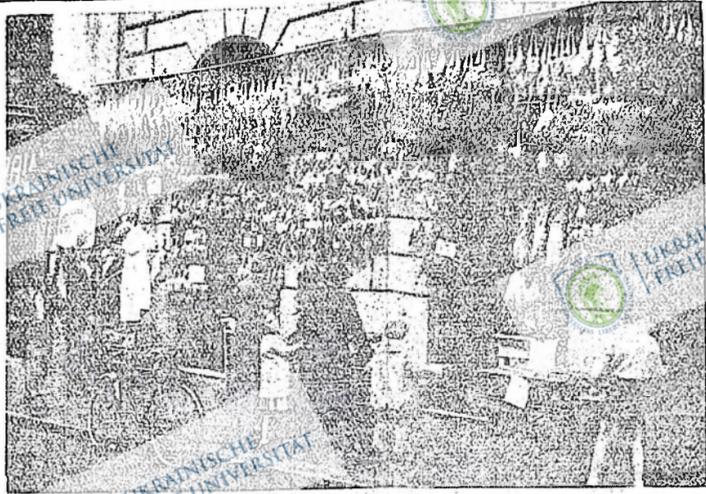
Герард Зегар розмовив про оруталовість, яких доускає пат людським замкненим в концентраційних таборах фашистської Німеччини. Він сказав, що мукі і тортури в'язнів в концентраційних таборах переходять межі людської людськості.

Зегар заявив, що його самого Гітлерівши кидали в концентраційний табір лише населення Німеччини, а не Гітлера. Він предсказав, що фашистський режим не триватиме, що він провалиться, та що есентація Німеччина знову очкає.

АРЕШТУВАТИМУТЬ ЗА ЗМОВУ

Софії, Болгарія, 14 січня. Військовий суд видав розпорядження арештувати полковника К. Колева, одного з міністрів, і інших офіцерів армії. Вони обвинувачені в змові на знищення комунистичної влади в Болгарії.

Є ЩО ЇСТИ, АЛЕ НЕ ДЛЯ РОБІТНИКІВ



Вечеря в їдальні Муссоліні вчир паче багатства країни і Італійські робітники мусять сплатити свої папки, але багаті Італійські громадяни не торбуються поживою, бо мають що їсти. На картині — дрібні заїці в одній з їдальниць, в Римі де купують лише багатії столиці.

Річна конвенція має вирішити дальшу долю ЮФА

Едмонтон, Алта., 20 січня. — Багато членів ЮФА є того погляду, що ЮФА повинна бути організацією чисто економічного характеру, бо тоді вона зможе принести більше користі для фермерів. Цього погляду є між іншими Генрі Вайлс Вуд, президент албертського північного пулу, який через довгі роки був президентом ЮФА й багато причинився до того, що ЮФА стала політичною організацією.

Роберт Гардінер, бувший лідер домінального парламенту і теперішній президент ЮФА, як кажуть, стоїть на чолі групи, яка пропонує, щоб ЮФА залишилася домінальною політичною фермерською партією й відтягнулася від активної участі в провінційній політиці. Це означає, що ЮФА малаб злитися з Сісіфем, бо ця остання не перестала після виборів організувати гуртки читачів в Алберті й вислати своїх організаторів.

Між членами ЮФА є багато таких, які голосували на кандидатів соціального кредиту й тепер бажали б стати отвертою стороною уряду Абергарта, але до цього мабуть не прийде, бо Сісіфемна група каже, що вона не хоче мати нічого спільного з Абергартом, бо він змінить теперішньої капіталістичної системи.

Прем'єра Абергарта запрошено промовляти на конвенції, але він відмовився, заявляючи, що не випадає прем'єрові говорити на політичній мітингу.

Деякі члени ЮФА, які голосували на кандидата соціального кредиту, як кажуть, стоїть на чолі групи, яка пропонує, щоб ЮФА залишилася домінальною політичною фермерською партією й відтягнулася від активної участі в провінційній політиці.

Прем'єра Абергарта запрошено промовляти на конвенції, але він відмовився, заявляючи, що не випадає прем'єрові говорити на політичній мітингу.

Деякі члени ЮФА, які голосували на кандидата соціального кредиту, як кажуть, стоїть на чолі групи, яка пропонує, щоб ЮФА залишилася домінальною політичною фермерською партією й відтягнулася від активної участі в провінційній політиці.

Прем'єра Абергарта запрошено промовляти на конвенції, але він відмовився, заявляючи, що не випадає прем'єрові говорити на політичній мітингу.

Деякі члени ЮФА, які голосували на кандидата соціального кредиту, як кажуть, стоїть на чолі групи, яка пропонує, щоб ЮФА залишилася домінальною політичною фермерською партією й відтягнулася від активної участі в провінційній політиці.

Багато членів ЮФА є того погляду, що ЮФА повинна бути організацією чисто економічного характеру, бо тоді вона зможе принести більше користі для фермерів. Цього погляду є між іншими Генрі Вайлс Вуд, президент албертського північного пулу, який через довгі роки був президентом ЮФА й багато причинився до того, що ЮФА стала політичною організацією.

Роберт Гардінер, бувший лідер домінального парламенту і теперішній президент ЮФА, як кажуть, стоїть на чолі групи, яка пропонує, щоб ЮФА залишилася домінальною політичною фермерською партією й відтягнулася від активної участі в провінційній політиці.

Прем'єра Абергарта запрошено промовляти на конвенції, але він відмовився, заявляючи, що не випадає прем'єрові говорити на політичній мітингу.

Деякі члени ЮФА, які голосували на кандидата соціального кредиту, як кажуть, стоїть на чолі групи, яка пропонує, щоб ЮФА залишилася домінальною політичною фермерською партією й відтягнулася від активної участі в провінційній політиці.

Прем'єра Абергарта запрошено промовляти на конвенції, але він відмовився, заявляючи, що не випадає прем'єрові говорити на політичній мітингу.

Деякі члени ЮФА, які голосували на кандидата соціального кредиту, як кажуть, стоїть на чолі групи, яка пропонує, щоб ЮФА залишилася домінальною політичною фермерською партією й відтягнулася від активної участі в провінційній політиці.

Прем'єра Абергарта запрошено промовляти на конвенції, але він відмовився, заявляючи, що не випадає прем'єрові говорити на політичній мітингу.

Деякі члени ЮФА, які голосували на кандидата соціального кредиту, як кажуть, стоїть на чолі групи, яка пропонує, щоб ЮФА залишилася домінальною політичною фермерською партією й відтягнулася від активної участі в провінційній політиці.

Прем'єра Абергарта запрошено промовляти на конвенції, але він відмовився, заявляючи, що не випадає прем'єрові говорити на політичній мітингу.

ІТАЛІЙЦІ ПОТЕРПІЛИ ПОРАЗКИ НА ПІВНІЧНОМУ ФРОНТІ В ЕТІОПІЇ

Лондон, Англія, 18 січня. — Етіопська армія під командою Рас Сейом на північному фронті проломилася комунікаційну лінію італійської армії в місцевості Гаралта, яке лежить на північ від Макале, відтяла поживу італійській армії з Адова і завдала поразки кільком відділам фашистської армії.

Успіх етіопців зробив те, що фашистським наїзникам стало гаряче в місті Макале і вони будуть мусіти звідтам забратися.

З Аддіс Абаба наспіло урядове повідомлення, яке повністю заперечує розпущене італійцями повідомлення про їхню перемогу над етіопською армією на південному фронті біля міста Доло.

Італійська квартира поширила була вистку, що італійська армія завдала етіопській армії велику поразку в бою, який тривав кілька днів. Італійці писали теж, що етіопська армія була примушена до втечі і полишила на полі бою понад 4,000 вбитих та дуже багато раниених. Все це етіопці заперечують.

Торонто, 16 січня. — Канадська Ліга проти війни й фашизму випустила заочаткувати в короткому часі голосування за мир, в якому сподівається зібрати 5,000,000 голосів проти війни. Таку заяву зробив на днях А. А. МекЛавд, всескравний голова Ліги.

Перші балоти будуть вислані в 10 наступних днях. За базу кампанії будуть вживати офіційну лісту голосуючих і поки кампанія закінчиться, розішлеться пів мільйона голосуючих карток. Ліга сподівається отримати від 3 до 4 мільйони зазначених балотів.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

Голова канадської Ліги проти війни й фашизму заявив, що всескравне бюро Ліги виготовило \$18,000 бюджет на 1936 рік, а також план фінансової кампанії на покриття коштів боротьби проти війни й фашизму в Канаді. МекЛавд сказав, що Ліга хоче мати одну тисячу акцій, з яких кожній згодився б дати одного долара кожного місяця на цю ціль, крім цього два тисячі людей, які згодилися б дати по одному доларові що три місяці.

ВЕЛИЧЕЗНИЙ ЗРІСТ ПОГОДІВ'Я СКОТУ В РАДЯНСЬКИХ КОЛГОСПАХ

Москва, 15 січня. — В Радянському Союзі зробили підрахунок живого скоту — корів, телят, овець, свиней і коней. В харківській області закінчено облік на два дні перед реченням.

З обліку виявляється великий зріст поголів'я скоту, як на колгоспних фермах, так і у колгоспників. В районі Яготіно число коней зросло на 11 процент в порівнянні до перепису взятого в червні 1935 року.

В тому районі число великої рогатої худоби зросло на 36.5 процент, телят — 48, а свиней — 84 процент.

У волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

Волчанському районі зріст худоби в індивідуальному господарстві колгоспників такий: великої худоби на 22.8 процент, телят — 66 процент, а свиней — 84 процент.

ПОМЕР АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ ЮРІЙ V.

Лондон, 21 січня. — Після короткої недуги помер в палаці Сендрінгем вчора перед опівніччю англійський король Юрій V, проживши 70 літ. Королем став автоматично його найстарший син принц Валіі, який прибрав титул король Едвард VIII. Новий король числить 42 роки життя і є нежонатий.

АБЕРГАРТ ВІДМОВИВСЯ ПІДВИЩИТИ РЕЛІФ

Едмонтон, Алта., 20 січня. — Хоч уряд Британії Коломбії і Саскечевану згодиться покривати 80 проц. коштів реліфу, відомий домінальний уряд дооб'явився дати більшу допомогу провінціям, то Абергарт стоїть твердо при своїй рішенню покривати лише 70 проц. коштів реліфу з провінційної каси, а 30 процент мають покривати муніципалітети. Таку заяву зробив Абергартими дими під час конференції з мейором Кларком і мейором Монгоном і мейором Дешіном з Кетгарі.

Торонто, 18 січня. — Провінційний секретар Г. Ніксон заявив, що за 5 місяців, які скінчилися з 31 березнем 1935 року провінція Онтаріо мала дефіцитну \$10,440,672.

ІМПЕРІАЛІСТИ АНГЛІЇ ПОМАГАЮТЬ ЗДУШУВАТИ ЧЕРВОНУ АРМІЮ КИТАЯ

Ганков, Китай, 15 січня. — Колонна китайської Червоної армії в числі біля

ОЛЕСЬ ДОНЧЕНКО

РОДИНА МАРТИНОВИХ

ПОВІСТЬ

(Продовження).

— Немає ніякого графіка. Говорили про це, та так усе залишилося балакаючи.

Незабаром прийшов начальник депа. Маркел Іванович перший помітив його дрібну фігурку, що обминала канаву. Помітив і, мабуть, тихенько вилаявся — не любив Ковіньку.

— Юрій Аполонівич сунув Татаєву руку, вихопив із кишені хусточку, халливо притулив до носа, меткими очима шугнув на всі боки.

— Завал у паровозі знайшли? — запитав. — Знаю, знаю. Скільки писав наказів, догани вносив — ніщо не бере. Такій народ, що не дошкулить його нічим. Завал у котлі? Га? От ганьба!

Татаєв холодно глянув йому в обличчя.

— Мені здається, товаришу Ковінька, що не тільки в котлі, — в усьому депі завал.

Навіщо ж почервонів. Не заперечую. Багато неполадок. Атож. Як і взагалі з транспортом. Але хіба ж ми не боремося з цим? Миного тижня я особисто наклав штраф на двох машиністів.

— Штрафуйте й накази пишете, а не подікавалися, чи є графік роботи в цеху гарячого промивання.

— Товаришу Татаєв, та хіба я можу скрізь вестигнуття? Та в мене стільки навтажень що я ледве дихаю. Я накладаю кару на свого помічника. Атож. Я говорив йому. І про графік говорив. Сам знаю, без графіка не можна. Негайно напишу наказ. Догану з попередженням. Я прихильник рішучих заходів. Я відповідаю за депо.

— Треба не тільки відповідати, а щодня оперативно керувати роботою.

— Атож. Ми вже керуємо. Без керування не можна. Протягом декількох днів дождаю роботу. Особистим прикладом виступаю перед вами.

Дісно, за годину в депі вже висів новий грізний наказ за підписом Ковіньки. Начальник оголошував догану своєму помічнику й вносив суворе попередження старшому машиністові — промишляльнику. Наказ громив саботажників і зривників трансплану. Перераховував усі хибні в роботі й неполадки, встановлював термін, протягом якого треба було знизити в депі знеосібку й зривальництво. Окремим пунктом стояло про негайний перехід окремих бригад на госпрозрахунок.

І тільки по підписавши наказ, Юрій Аполонівич пішов до голови профкому Ягоди. Довго говорив з ним про спішну роботу, про розгортання в депі соціалістичного ударництва, про ізотівський похід залізничників.

Товариш Ягода, старий партієць і роботяга, слухав, слухав і нарешті сказав:

— Ось що, товаришу Ковінька. Ви повторюєте те, що мені давно відомо. Ізотівський похід розгортається. Профком по своїй лінії зміщує ударницький рух. Ми досягли в цьому великого зрушення. Але вам, товаришу Ковінька, я просто скажу: знайдіть якісь інші методи керування, крім наказів. Та чи знаєте ви те, що з вашої пристрасті до наказів сміються робітники?

Спокійний, холодний тон голови профкому наче витверзів начальника депа. Він покинув навіть на якусь хвилину свої метушливі рухи. Очі йому зупинилися, на губі застїгла краплина поту.

— Сміються? — проговорив уражено. — Сміються робітники? Ні, ви помиляєтесь, товаришу Ягода. Сміється ворожий елемент. Цей елемент я сподіваюся загальними силами вимести з депа. Так, так, залізною мітлою... Я прихильник рішучих заходів.

Того ж дня ввечері бюро партколективу поставило доповідь Ковіньки про його роботу. По партійній лінії йому записали догану за те, що не вжив досі справді рішучих і конкретних заходів для поліпшення роботи в депі.

За два дні після цього контролер якості Маркел Іванович знову вийшов на своє чергування. З ранку встив побутувати на двох десятках паровозів. Бадьоро здіймався залізною сторчовою драбиною в контрбудку. Недосвідченим машиністам тут же давав вказівки. А одного машиніста старого помічника до сліз засоромив, показуючи, як треба посылати вугілля в топку.

— Ну й дід, — чувач потилицю помічник. — Такий старик трьох молодих за пояса заткне. Лопата в нього так і дивгити. Як мотор, одне слово.

Уже наприкінці свого чергування Маркел Іванович натрапив на маневровий паровоз, що водієм на ньому був Шурубак. Мартинів зразу ж упізнав його — часто бачив на зборах, чув навіть, як той виступав з промовами.

— Чому ти не вийди з промови — видно, що машиніст Шурубак вийшов і замальований чоловік, любить свою справу. Але тільки по описице Маркел Іванович у машиністовій будці, як кинувся до шуровочних дверей. Погляд старого машиніста, контролера якості, впаив на водомірне шкло. Він ураз побачив що контролер пробує вже, мабуть, витоплено.

Тільки по відкритті дверей, як Маркел Іванович переконався, що не помилився. Фонтаном біла вода з паром.

Пробку витопили! — гукнув він. — Куди дивився? Якій же з тебе машиніст, товаришу Шурубак? Тьху, товаришем називай! Ці, ти мені не товариш. Я ніколи не витоплював пробку. Не дожди ж мене, товариш, називай!

Шурубак крутив соціальні очима, намагався виправдатися: Тут мост висів збоку на двідцять відсотків. Слюсарі вийшли, вони поставили на паровозі пробку. Уперше це во мною таке провадилося. А ти й сьогодні...

Але машиніст, що машиніст Шурубак витоплює пробку вже не вперше. На його совісті лежить неодноразове прогалине, зробив з його вийти, майже систематичне неухвалення паровозів. Було дивно, як могло все це безкарно сходити Шурубаків з рук?

Почали розкопувати справу. Хтось з робітників розповів, що цей стовпчик три місяці тому вийшов із строю на заводі, американського типу, машини. Робітники вимагали тоді, щоб Шурубак був до суворо покарано. Але патомість його лише перевели на маневровий паровоз. Це було суцільне випередження, проте Шурубак і тут продовжував свої невідомі діяльність.

На зборах машиніст ухвалив рішення як винятки вимагати й віддати його до суду. На суді Шурубак не з'явився. Але його привели.

— Маркел Іванович, як ви розумієте ситуацію на першій лавці і щеоділіскі. Ніхто з них не виступив на захист. Розуміли робітники настрої і не хотіли ризикувати.

З перших же днів своєї роботи контролери якості принесли до політвідділу силу матеріалу про помічені неполадки. Щодня ввечері збиралися вони в кабінеті начальника політвідділу. По черзі діставали з кишені засмалених піджаків записні книжечки й вчитували. Кирило Киши доповідає, що стрілочник Горбенко самовільно покинув свій пост, залишивши його дружині. Маркел Іванович обурюється, що й досі трапляються зриви парості їзди. І він називає конкретний факт: на паровозі № 687-59 минулого місяця змінилося чотири машиністи і два помічники.

Сава Мартинів усе нотує собі в книжечку. Приходить начальник станції — високий чороборивець у форменому червоному кашкеті. Тут же стільно з контролерами, обговорюють вони, як ліквідувати ту або іншу хибу. Даволять телефоном, пишуть, співають наказ.

Повільно повертаючись, з рипом і стоном, старе заржавілий круг з підсованим паровозом на ньому. Таке було ставовище в депі, на горі, в ремонтному цеху. Але Сава уже бачив реальні наслідки своєї роботи.

Поворотний круг скрипів, але зрушив з місця. З нього злинали іржу, вимітали нещадно бруд, сміття, мастилі мастилом. До ізотівського походу прилучилися все нові й нові бригади. Машиністи й мастильніки, валківники й промишляльники, слюсарі й стрілочники оголошували себе ударниками, щодня приходили старі, досвідчені калдровики залізничники й просили записати їх контролерами якості.

Увечері Наталя Марковна розповідала чоловікові, що збільшився приток дописів до багатотиражки. Вона виймала з пузатого старого портфеля замашені, пом'яті аркуші паперу, байсалі незграбними горбатими літерами. Робітники писали про хибні, про недоброякісний ремонт, але все частіше й частіше траплялися дописи про досягнення, про те, як ударно, не досилаючи ночі, така то бригада відремонтувала зразковий паровоз, як така то бригада викликає на змагання іншу бригаду.

Такі дописи Наталя Марковна читала вголос, в просвітлених очах її брїєла радість. Її слухали Сава й Вова. Вона два тижні лежав з обвареними ногами після катастрофи в пеліном. Хлоп'я аж ніяк не шкодувало, що владичав таку небезпечну подорож до країни вічної криги. Але вже вилучуючи, Вова згадав, що забув навізати свій повітряний корабель. Два дні не давав спокою батькові й матері — все вигадувала назви.

— Тату, "Комета"? Гарно? А може краще "Червоний Пілот"? Нарешті всі зупинилися на назві, що її дав Сава — "Метеор".

— Ось що, тату. "Метеор" загинув. Але коли я вперше збудую не один, а десятки справжніх цегелин.



СТАЛІН І ВОРОШИЛОВ

іній лавці і щеоділіскі. Ніхто з них не виступив на захист. Розуміли робітники настрої і не хотіли ризикувати.

З перших же днів своєї роботи контролери якості принесли до політвідділу силу матеріалу про помічені неполадки. Щодня ввечері збиралися вони в кабінеті начальника політвідділу. По черзі діставали з кишені засмалених піджаків записні книжечки й вчитували. Кирило Киши доповідає, що стрілочник Горбенко самовільно покинув свій пост, залишивши його дружині. Маркел Іванович обурюється, що й досі трапляються зриви парості їзди. І він називає конкретний факт: на паровозі № 687-59 минулого місяця змінилося чотири машиністи і два помічники.

Сава Мартинів усе нотує собі в книжечку. Приходить начальник станції — високий чороборивець у форменому червоному кашкеті. Тут же стільно з контролерами, обговорюють вони, як ліквідувати ту або іншу хибу. Даволять телефоном, пишуть, співають наказ.

Повільно повертаючись, з рипом і стоном, старе заржавілий круг з підсованим паровозом на ньому. Таке було ставовище в депі, на горі, в ремонтному цеху. Але Сава уже бачив реальні наслідки своєї роботи.

Поворотний круг скрипів, але зрушив з місця. З нього злинали іржу, вимітали нещадно бруд, сміття, мастилі мастилом. До ізотівського походу прилучилися все нові й нові бригади. Машиністи й мастильніки, валківники й промишляльники, слюсарі й стрілочники оголошували себе ударниками, щодня приходили старі, досвідчені калдровики залізничники й просили записати їх контролерами якості.

Увечері Наталя Марковна розповідала чоловікові, що збільшився приток дописів до багатотиражки. Вона виймала з пузатого старого портфеля замашені, пом'яті аркуші паперу, байсалі незграбними горбатими літерами. Робітники писали про хибні, про недоброякісний ремонт, але все частіше й частіше траплялися дописи про досягнення, про те, як ударно, не досилаючи ночі, така то бригада відремонтувала зразковий паровоз, як така то бригада викликає на змагання іншу бригаду.

Такі дописи Наталя Марковна читала вголос, в просвітлених очах її брїєла радість. Її слухали Сава й Вова. Вона два тижні лежав з обвареними ногами після катастрофи в пеліном. Хлоп'я аж ніяк не шкодувало, що владичав таку небезпечну подорож до країни вічної криги. Але вже вилучуючи, Вова згадав, що забув навізати свій повітряний корабель. Два дні не давав спокою батькові й матері — все вигадувала назви.

— Тату, "Комета"? Гарно? А може краще "Червоний Пілот"? Нарешті всі зупинилися на назві, що її дав Сава — "Метеор".

— Ось що, тату. "Метеор" загинув. Але коли я вперше збудую не один, а десятки справжніх цегелин.

Пізно приходячи з якогось засідання, Сава заходив до кімнати, де спав Вова. Стояв над ліжком і довго вдивлявся в позначені сном спокійні риси синювато обличчя. В такі хвилини з'являлося гостре, жагуче бажання жити і жити, робити той світ, що в ньому працюватиме Вова Мартинів. Щасливий, він житиме в ту еру, коли на всій земній кулі вже переможе соціалізм. Він будуватиме цегелини й водитиме повітряні експедиції в Арктику. І так хотілося знати зараз, цієї ж такої хвилини: на яких форпостах горітиме сніг, які здобуватиме висоти? Чи не він перший зробить міжпланетну подорож? Чи не він винайде новий тип транспорту ери соціалізму? Чи, може, він буде великим філософом свого класу чи славетний хірург?

На синювато-лілому лежанні тіні від довгих його вій. Він ворухнувся, вбачив солодкі дитячі сніг бачив Вова Мартинів.

20

Пізно ніч проходить над вокзалом, але перон живе, метушливий, галасує. Під посадка в вагоні, провідники переривають квитки, закульбується десь поблизу сюрчок. Від електричного світла зблідли в сніжній морозній вишні великі залізничники, до смінного зайвими.

Машиніст Маркел Іванович виліз з контрбудки. Стрілочник першого годинника підійшов до дванадцяти. Звірин має з. свого кишенювочним годинником. Ось сюрчок. Це знак депі, машиніста потужного паровоза. Ласкаво поглянув на помічника, Івана Козельцова, який вийшов з сараю робітнику.

Рухливий, Ванюша, як завжди, вийшов з сараю робітнику. З гудка паровоза вийшов тільки стрілочник, вийшов, вийшов. Короткий погляд паровоза. Маркел Іванович спокійно вийшов руку на висхідний регулятор. І тієї ж миті почув, як м'яко рушник ковсає, повернувшись. Вокзал тихо, повільно поплив назад.

Щохвилини погляд збільшував хід. Прокладав стрічку, машиніст делетним оком скарфору. Проривався через димний поїзд вийшов у степи. Пале відкрити води, як кін, що, закувши в рушник, несе простором, паровоз летів тепер вперше, тримаючи велетенськими крилами очима розриваючи туману почі.

Старий машиніст Мартинів чудово знав цей район. Скільки років він їздив цією залізницею. Скільки кілометрів рейок намотав на свої колеса. Він знав, що іх подиш

Маркел Іванович цим шляхом? Кожний узвіз і схил, кожна сатка, захована в піщаний саван, знайома старому машиністові. Навколо степи й сніг ніч. Відблиски з піддувала золотого божжего запалюють сніги. В далині, під пустельними зорями, метушав від гуркоту чорна тінь. Що там? Хіба розбереш — листія чи вовк?..

Козельцев хутко і вправно кидає в топку вугілля. Цоккає лопата. Маркел Іванович пригадає, як колись, п'ятнадцять років тому, на цьому перегоні зупинився його паровоз і вивис-стачило дров. Чорні людські фігурки вилізали з вагонів, ішли за обрії, де в трьох кілометрах був гайок. Рубали дерева, пели на своїх плечах — треба було їхати за всюку ціну...

Пригадав, посміхнувся... Так, був колись час, палили сире дерево, поїзд робив п'ятнадцять кілометрів на годину... І зараз — чорний блискучий антрацит.

Паровоз гуркоче нестримною ходою. Зараз буде великий схил. Мартинів не прогавить. Він наказує Козельцову помпувати воду. Той хутко береться за ручку інжектора.

Як уважний, досвідчений лікар, старий машиніст дослухається до стуків і шумів машини. По стукоті він може безліч помилково визначити хворобу. Але паровоз здоровий. Ще в депі, перед тим, як прийняти його, Маркел Іванович оглянув кожну букву, кожну гайку і болт ієверівнів. Все було гаразд. Звірив по книзі ремонту — все зроблено, слюсарі налагодили добре, не забули жодної дрібниці. Згадав, що в ремонтній бригаді на його паровозі була й Люда. "Молодична, доно!"

І знову розгонистий гуріт поїзду (тільки що промчимої сонну степову станцію) будить пічі простори. Вони спокійні. Замість них не спить на паровозі досвідчений машиніст, старий водій, він не примушуват катастрофи. Впевнено лягає його рука на регулятор, завітра — Москва!

І враз — несподіваний, страшний удар з лівого боку. Паровоз здригнувся. Мартинів побачив округлі, поширені під перестягою Козельцова.

— Що воно? — швидше відгадав, ніж почув його голос. Поїзд ішов повним ходом. Одна мить... Хвилинка... І знову один за другим удари поспалили градом. Якесь страшна невідомо сила рвала, здавалося, паровоз на німатки.

Не чекаючи наказу, помічник кинувся до інжектора. Маркел Іванович хутко закрав регулятор, схопив ручку крапа машиніста. Заскреготали кричезними зубами гальма. Поїзд зупинився. Над довгою притихлою валкою тріпотіли холодні у вишній смарагдові зорі.

Довго й уважно оглядаючи паровоз. Лазили з ліхтарями, стукали, обмазували. Мартинів розводив руками — все на своєму місці, все пошто гаразд. Гарячим дихом, нагрітим залізом і мастилом пишуть машина.

Знову рушили вперед. До вузлової станції залишилося двадцять кілометрів. Треба якось доплентатися, там змінити паровоз, детально оглянути, виявити, в чому річ.

Стукіт тривав далі. Він то стихав, то набував такої сили, що не можна було вести поїзда. Маркел Іванович дослухався — стукає в задній частині лівого циліндра. Довелося їхати, не закриваючи парц, тоді стукіт слабшав. І навіть на схилтах тримали пару відкритою, надіючись лиш на гальмування.

Вже наступного дня Маркел Іванович довтався, в чому річ. Коли поставили його паровоз на канавку й відкрили циліндр, при огляді лівого порця знайшли залізу шпильку з накрученою на неї гайкою. Цей випадок поставили на обговорення в бригаді, що ремонтувала С-98-12.

Ще перед зборами Заремба-Павловський підійшов до Мартиніова.

— Це з вашим паровозом халепа трапилася, Маркеле Івановичу? — зяв по дружньому за гудзика старого машиніста. Ми з вами ще незнайомі. Я слюсар з цієї самої бригади. Дуже мене зацікавила ця сумна історія. Отаке нехлюїство...

Маркел Мартинів скося позирнув на цього смагляного красуни з гарячими південними очима. Не сподобався він машиністові. Може тому, що Маркел Іванович сердитим був зараз на всіх бригадників, що припустили таку шкоду. Дуже можна було тяжко поспувати машину.

— А ви вже, бачу, зазедєлєдї доводились, що це нехлюїство? — незадоволено забурмотів машиніст. — Нехлюїство, нехлюїство, — теревніть точати тільки. А може тут що глибше заховалося? Шидлицтвом тхне — ось що!

Заремба-Павловський посміхнувся легенько, куточками губ.

— Ну не бачите ви найлегше обвинуватити, Маркеле Івановичу, от спробуйте це довести! Взагалі ми часто звичайні-ське недбальство зevamo шкідництвом. А це вже й негаразд. — Один біс! — роздратувався Мартинів. — Недбальство чи шкідництво, а машину виводить із строю. Машину! Див мене це не цигарка, не голка, як, може, для кдось іншого. Я за машину серце своє віддам — ось як! Чому? Та тому, що розумію — на машині приїдемо і нове життя! Це я, так дивімої, онуки!

І він знову забурмотів: — Ото й лихо наше, що поспалюється все на нехлюїство та недбальство. А воно, оте недбальство, і руйнує наш транспорт...

На зборах Маркел Іванович просто так і сказав: — Не думаю, щоб у вас забув у циліндрі гайку. Як це так можна, товаришу, забув? Ні, тут забути можна тільки невміє. Навіщо ж, кажу.

— Що ж це, шкідництво, виходить? — гукнув комсомолец Наріздеє. А воно таки схоже на це!

Заремба-Павловський вигукнув зарад же після Маркела Івановича.

— Товариш Мартинів дуже поспінає кидати обвинувачення наші бригаді, що ремонтувала паровоз.

Не бригаді, — слюсарей! — гукнув з місця Маркел Іванович. Знаю, що не шкідницька бригада. Але єсть хтось і, ворогів, єсть!

У нас об'єднаність комсомольців, — вигукнув Заремба. Смішно підозрювати когось. Товариш, бачо, врятувати бригаду, врятувати й врядадати, ми зусильно рішуче покладає край неким підозрінням. Ви не забувайте, яка буде в нас далі сувільна ударна робота, коли кожний когось підозрюватиме. Не буде товариських відношень, не буде й дружної роботи. Хіба я кажу не вірно? Вірно кажу. Ясно, що хтось недодивився, потрапила гайка випадково. Треба зробити шпильку більше уважності, шильності в роботі. Не допускати повторення таких випадків — і все тут...

— А коли не випадок, а такі справді шкідництво? — гукнула з місця Люда. — Ворог шкідництво, а ми будемо собі дружно працювати, дивитися один на одного, які красиві? Да?

(Далі буде).

МАТІР З ДІТЬМИ ТЕРПІТЬ ГОЛОД І ХОЛОД

Смокі Лейк, Алта. — Скільки то крику наробили українські націоналісти в Канаді про "голод" на Радянській Україні. Сиділи тисячі мітинги на фармах й поширювали підлі брехлі про масову голодову смерть українських селян на Радянській Україні, щоб таким чином відвернути увагу фермерів від того, що діється в Канаді.

А в Канаді діється тепер дуже багато, особливо на фармах. Десятки тисяч фермерів і робітників цієї багатій країні створюють. А ще гірше склалася справа з одягом на фармах. Є багато фермерів, які покищо мають кусок хліба в хаті, але одягу не мають і їхні діти мусять сидіти в хаті, бо не мають в чім показатися на двір в гострі морози.

В містечку Смокі Лейк живе матір з трьома дітьми, яка не має що їсти і в що одягнутися. Влада цього містечка находиться в руках українських націоналістів. Местом міста є "нирний" українськ. Він належить до того табору, який проливає кроводивачий сльозп над "голодними братами" на Радянській Україні. Але в той сам час він не хоче бачити голодної матері з дітьми в Смокі Лейк.

Коли ця матір домагалася реліфу, щоб врятувати себе і своїх дітей від голоду й холоду, то "нирний" українськ сказав їй, що вона йшла до своєї фамалії, яка повинна їй утримання. А її фамалія сама заведе при життю триматися. Ця жінка називається Анна Ворик. Свідок "добробуту".

ДОБИЛИСЯ РЕЛІФУ ДЛЯ ГОЛОДНОЇ РОДИНИ

Бітгар, Саск. — 29 грудня відбувся у нас масовий мітинг, на якому фермери обговорювали багато важливих справ.

Чотири роки тому міська рада Саскатуна вислала на фармах безробітного, якому давала реліф. Цей безробітний, теперішній фермер, нічого не добився за чотири роки. Минулого року град знищив збіжжя. Міська рада Саскатуна перестала давати реліф, а міська муніципальна рада також відмовляла йому допомоги. Не було що їсти, а в хаті можна було замерзнути, бо не було палаша, не було також поживи для коней, щоб можна було прїхати до ліса і прїнезти дров.

Під натиском комітету акції муніципальна рада мусіла дати бодай трохи, але комітет рішив і далше боротися за реліф для цього фермера.

Також виготовлено прогання, щоб муніципальна рада старалася ліквідувати для фермерів, фермери віддали їм часті бушельні бундари.

Хвалено також протесту ре-зольцією проти того, що уряд Бритиш Колонбі забрав однокого лікаря з крайньої постої в Корбі.

Ще виступив один фермер і поспівав прїсудити, чому ми повинні дипломатично англійській газеті "Воркер" і боротися за те, щоб вона виходила кожного дня, ту ціл устрєсно вільну констатувати якої вивини навідувалися. (Обговорюючи цю справу допомогти в оформленні реліфних кешках з цього мітингу дарили).

ЗВУКОВИЙ КІНОТЕАТР ДЛЯ ДІТЕЙ

5 листопада в Умані відбулося урочисте відкриття першого звукового театру для дітей на 300 місць. Прямим театру капітально відремонтовано, фоні пошпирені і устатковані спеціальними дитячими меблями. Дитячий кінотеатр працюватиме щодня. В ньому будуть показувати дитячі наскрані дитячі фільми "Будівничий", "Дитиний сад", "Новий Гулівер" та інші.

Закінчується також роботи над створенням запланованого уманського кінотеатру.

Інтелектуалісти за амнестією

Зріст числа в'язниць виявиться зрозумілою констатацією, коли зацікавимося кількістю ув'язнених за ці роки та відношенням поємності в'язниць, що уже в 1931 р. була майже до краю використана, бо на число місць 36,180 було в'язнів 36,130. (Всі цифрові дані подані в цій статті черпаю з річників Головного Статистичного Уряду). Будова кільканадцятьох, чи розбудова кількох в'язниць у дотичному періоді призвела до побільшення їх поємності в 1934 р. до 39,457 місць.

Отже в 1934 р. ми могли вже вмістити в тюрмах до 40 тисяч осіб. А скільки ми їх там вмістили? Майже п'ятдесят тисяч в'язнів! (Докладно 55,895 в'язнів у 1934 р. на 39,467 місць.) Отже заселення наших в'язниць відносно до їх поємності становило в 1934 р. 142 відсотки тоді, коли, приміром, у 1932 р., завдяки амнестії деякого числа ув'язнених, складало 90 відсотків.

Впродовж шістьох років маємо в Польщі (а в тім у цілому світі) глибоку господарську кризу, яка призводить до цього, що чимала частина суспільства не може знайти праці, щоб заробити найбільш елементарні потреби.

Отже саме безробітні наповнюють сьогодні тюрми й збільшують ряди шиб, що таким або іншим шляхом посягнули на чужу власність. Це голодує до смерті замрираюче за голоду, село карається в тюрмах за злочин привласнення зерна на засів, за опір ексекторові, що забірає за податки одну корову. Це безробітні шахтарі з "біда-шибів", що "не бачаючи красти або бандіти" повергли шиб в нечистих верстах вугілля. Це в'язні, караються сьогодні десятками й сотнями в різних апеляційних

округах і різних тюрмах. Повторимо ще раз — це криза, брак праці, злидні й голод родять ці проступки. Значний відсоток тих, що доконують сьогодні проступків проти власності, не доконав би їх, коли міг би чесно працювати на життя своє й сім'ї. А саме ті люди наповнюють наші тюрми. Громадянин повинно грімким голосом домагається розвантаження в'язниць, поширення амнестії на ці жертви кризи й злиднів.

Для жертв кризи, що я їх характеризувала чим має бути тюрма? Одні кажуть — карою! Але питаю карою — за що? за провини суспільства, ладу, що нема для них чесною праці? — Ні — кажуть інші — тюрма має бути для засуджених по праву. Йі тоді питаю: що в них поправляти? в цьому величезному натовпі найбільш чесних, найкращих, найбільш стійких людей, яким лише стало сили... вимордувати власну сім'ю?

Отже це в'яжуться безпосередньо з безробіттям, злиднями й голодом мас, як це я вже підкреслила в першій частині моїх заваг. В'яжуться також посередньо з переоцінкою й захитуванням принципів приватної власності, що відбувається в обличчі яскравої суспільної кривди, "лісу рук", що даремно простягаються за працю.

Водночас із зростом проступків проти власності, із зростом проступків проти закону спринципів злиднями, — економісти всіх часів підкреслювали завжди важку зріст революційної акції проступків політичного характеру. Отже ці події — в суспільному значенні — ідейні чинники в суспільствах, (зрештою нерідко люди, що походять з панівних класів і є матеріально забезпе-

чені, — отож без голодових стимулів), прагнули в часах тих великих господарських зрушень до боротьби за перетворення суспільних і політичних відносин.

Аналізуючи ту справу "сіне іра", мусимо признати, що найбільша нагула політичних про- ступків як симптом боротьби за перетворення суспільних відносин в обличчі захитаних підстав господарського ладу, є зрозумілою речю.

Схильність — або ні — до зайнятого нами становища, залежить очевидячки від того, чи є спільність висказаних тут поглядів на співзалежність між кризою, а кількість конфліктів проти власності й конфліктів революційної акції. Погоджуючись на цей погляд, можна навіть не вичаїти симпатії для боротьби з суспільні ідеї, а проте розуміти, що тут діють глибокі причини, на які справді запрошення до в'язниць не є шляким ліком. Бо людям, що крадуть хліб з нужди й голоду, треба дати працю й хліб, — а цього завдання не розв'язує господарський лад, що спирається на годівлі безробіття. А боротьба за перетворення суспільних відносин є стара і триває здавна — і більше існує об'єктивні причини, щоб тривала сьогодні. Йі людям, що це не статистика в політичних в'язнів, промовляє так наполегливо про суспільну боротьбу, але найяскравіше про цю потребу кричить безліч безробітних, кричачь лави молоді позбавлені засобів до життя, в нас і в цілому світі.

Отож — домагаймося розвантаження наших в'язниць! За шикору амнестії — для політичних кризових і звичайних "проступників".

Г. Крагелська, ("Кур'єр Поранни" з 29. 9.)



Їхні обличчя були веселі, коли фотограф сховав їх, як вони виходили з Білого Дому, відбувши конференцію з президентом Рузвельтом після того, як найвищий сул Спол. Держав уневажнив ААА (аграрно-культурний адміністративний закон), на підставі якого уряд виплачував фермерам бонус за скорочення засівної площі пшениці і бавовни, але цей бонус забрали моргелжові компанії, банкіри та інші вороги фермерів. На картині (зліва на право) бачимо секретаря американського рільництва Волоса, сенатора Бенкгеда, що був головою аграрного комітету в сенаті, губернатора Вільяма Маєрса, урядника фермерського кредитового бюро, конгресмена Марвіна Джонса з Тексеса, і Лі Пресмена, генерального дорадника аграрного комітету.

ПАНИ ЗАБУЛИ ПРО СВОЇ ОБИЯНКИ, ЯК ЛИШЕ СКІНЧИЛИСЯ ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ ВИБОРИ

Дарлінг, Алта. — Як в інших місцевостях, так і в нашій фермерській рух оживає. Кожну хвилину стареюмо використати для зміцнення нашого бойового руху. Кожний вечір у нас зайнятий. Два рази в тижді відбуваються в районах освітні вечірки, на яких ми вичмося як краще повести організаційну працю.

З січня відбувся у нас мітинг, на якому промовляв т. Й. Гуменюк, що його прислав до нас прошок. На цей мітинг зійшлося багато фермерів.

Тов. Гуменюк говорив про різні політичні партії та їхню ролу в суспільстві, а також згадав про партію соціального кредиту, провідники якої перед виборами обіщували дуже багато, да тепер, коли вони прийшли до влади, не роблять найменших заходів, щоб сповнити свої обіцянки. Товариш широко пояснив, яким способом капіталісти обманюють трудящих, щоб втриматися при владі і тягнути зиски з працюючих. Лише комуністи говорять і говорять нам правду і закликають нас організуватися, бо тільки так, як ми будемо організовані, зможемо поліпшити наше життя, говорив товариш.

Перед виборами панські партії обіщували нам рай. Доволі було всяких обіцянок, а прийшло по виборах, пани позасідали на м'які крісла і ані один не показує свого носа між фермерів, щоб спитати їх, чи мають вони в шо вбратися, що їсти, чи їхні діти ходять до школи і т. ін. Їх ані на думку таке не спадає, хоч добре знають, що цього року збіжжя вийде і вже навіть кури на фермах з'являють.

Посол нашого округу Попель, якого ми вибрали своїми голосами, казав, що він прийде до нас і буде спинувати домагання фермерів. Ніхто тепер його не бачить. Його діти не годні і не мерзнуть, він не журиться тим, що нема насіння і його фарма не буде засіяна. Йому добре живеться, бо ми забезпечили йому посольську платню в сумі \$2,000 річно. Нам кажуть, що навіть \$2 реліфу на місяць забагато. Іншим зовсім відмовляють реліф.

Тепер ми бачимо, що лише робітничо-фермерські провідники непохитно борються за наші інтереси.

Ще хочу сказати, що 5 січня відбувся у нас річний збори. Зі світу виявилось, що ми зробили досить добру роботу. Фінансовий оборот вивинив \$385. Ми доложимо всіх старань, щоб цього року ще краще попрацювати. Віримо, що це нам вдасться, бо вже маємо свій будинок.

В. С. Фармор.

ЩО МИ ЗРОБИЛИ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НА ПРОТЯЗІ 1935 РОКУ

Кенйон, Б.К. — Хочу написати про те, як у нас відходять організації праці.

В 1935 році ми придбали 2 членкині до відділу. Більше не можна, бо тут нема українців. Деякі члени мусили виїхати з місцевості.

Літом ми працювали, як могли. Лише яких 6—8 членів працювали активно, тому в нас праця в порівнянні з іншими відділами, не була така успішна.

В листопадовій кампанії ми працювали для Корбінських страйкарів і здобули \$14.51, тому кампанія для нашої преси випала слабо. Кампанія для "Воркса" також не випала добре, бо ми мали довг, який мусили сплатити в 1935 році.

Хоч ми вложили план на січень, але тяжко буде його виконати тому, що одному товаришам

згоріла хата і все, що в хаті було, тому ми мусимо йому допомагати.

Всі українці, що тут замешкують, належать до робітничих організацій — Тодовирназу, ЛФЕ і КРОЛ. Думаємо також організувати відділ Секції Молоді.

Нам злявся б промовець англійській мові, не зашкодив би також і на українській. Від нього ми навчилися багатов. Ми хотіли б послухати промовця хоч кілька годин.

Тепер наш відділ Тодовирназу має 13 членів і 6 членкинь, але ми не живемо близько один одного, а порозкидані далеко один від одного.

Тому кілька місяців юні піонери влаштували прогулянку і ми їм допомагали. Другий раз вони влаштували різдвяний концерт і забаву. Дітвора була дуже вдоволені з тієї забави і з дарунків, які вони діставали.

Хоч не багато у нас членів, але ми придбали на різні робітничі цілі \$162.22 в 1935 році.

В. Гуцуляк, секр.

НЕ ХОЧЕМО СЛУХАТИ ЛОБАЄВИХ "ВИЯСНЕНЬ" ПРО ПОЛОЖЕННЯ НА РАД. УКРАЇНІ

Консул, Саск. — Членам і симпатикам робітничо-фермерських організацій відомо, що бувший редактор "УРВ" Д. Лобай заїхав на старій шкافی в контрольно-полицейне багно, звідки пробує очернювати та обріхувати провідників робітничо-фермерських організацій і провідників Радницького Союзу.

За час свого побуту в робітничих організаціях, Лобай ніколи не виступав перед робітниками, ніколи не допомагав в страйках, голодних походах, як це робили і роблять діїсні провідники, як це роблять свідомі члени робітничого класу. Вони готові піти до тюрми, а навіть життя віддати, коли цього вимагає потреба, в боротьбі з класовим ворогом.

Лобай відгородився від робітників і класової боротьби чотирма стінами, сидів там, як в ліжку. Ніхто не чув про нього і не знав його. Зате тепер Лобай розголосився, як баба Яноха. Його заболіло, що радницька влада викликала і покарала шкافی соціалістичного будівництва, а він сидів у Ірвана. Його не так боліло, що він береться "полювати" національну поліцію та господарку Радницького Союзу, в такій спосіб, як не робить Гергетова преса в Америці.

Лобай може повесити положення на Радницькій Україні так за добре, як людина, що немає найменшого поняття про астрономію, може лаяти повенення про планету Нептун. Коли ж він відвертається за повенення положення на Рад. Україні, то буде показувати ці брехні, які вже були на сторінках "КФ", "УГ", "НШ" та інших націоналістичних газет. Вони вже немало "вииснювали", але з їхнього "вииснення" вже й веробії сміються.

Я прихвально вітаю рішення, що Лобай покине свого часу школи розумові наших організацій і піти працювати на їхню шкоду. Зараз він виступає відкрито як ворог робітничого руху, тому я вважаю, що нам тепер буде легше його побороити.

Ті товариші, які отержали його нашікість, повинні завинувати його в папір і неоплачено відслати назад до нього. Д. Долишук.

Всім мох радницьких сезонів в Ротенбах, при кордоні Голландії, засуджено на п'ять місяців в'язниці кожного да те, що вони навчили своїх курей бути пачкарми яєць. Ці сезони, які мали землю бо обидвох боках кордону, впади на досить оригінальну думку. Вони годували своїх курей в Голландії, де познана таща як в Німеччині, а описи перетягали іу через кордон до Німеччини, щоб там неслися, де яйця є дорожчі, як в Голландії. Таким чином перепачковано з Голландії до Німеччини понад 2.000.000 яєць, від яких сезони не заплатили ціл. За не гітлерівський суд вистав їх до в'язниці.

КУРИ ПЕРЕПАЧКОВАЛИ ПІД ЦЬОЮ ПІЦЦА

ЗМУШЕНІ ВИЗНАННЯ НЯЗЯ РАДЗІВІЛЛА

У політичних колах Польщі велике враження справив виступ князя Радзівілла під час дебатов у сенаті на урядовий законопроект про амнестію. Характерно, що деякі абзаці цієї промови були викреслені із stenogrami головоу сенату. Критично оцінивши законопроект про амнестію, Радзівілл відзначив насамперед непослідовність і половинчатість цього законопроекту. Радзівілл підкреслив: "Ми даємо амнестію, але одночасно зберігаємо таку установу, як концетраційний табір у Березі Картузькій..."

У зв'язку з внутрішнім становищем Польщі (зростання безробіття тощо) і зважаючи, що амнестія поширюється головпо на карних злочинців, Радзівілл мусив визнати: "Наше становище таке, що в багатьох випадках перебування в тюрмі в опатенні камері з забезпеченням матеріального існування перепадає бути карою, а часто стає навіть благодіянням".

Мимохідь Радзівілл визнає факт переслідування польським фашизмом опозиційної антифашистської преси.

"Хіба ви, панове, — сказав Радзівілл, — не бачите справді, що відбувається в Польщі? Ми маємо в Польщі політичну цензуру, яка забороняє писати про деякі речі. Я з почуттям глибокого пониження мушу сказати, що я дізнався з закордонної преси або по радіо про речі, відомі всьому світові, але про які в Польщі писати не можна. Я не хочу говорити про ці події, але певно на панове, не розумієте, що відбувається протягом останнього року на Волині?"

Виступ князя Радзівілла розцінюється опозиційними газетами, як виявлення незгоди між консерваторами і урядом у питаннях внутрішньої політики в зв'язку з дедалі більшим загостренням політичного становища в країні.

НАСЛІДКИ ФАШИСТСЬКОГО ХАЗЯЙНУВАННЯ

Берлін. — Німецька преса починає підбивати господарські підсумки за 1935 рік. Загальною увагою, що як у коньонктурних звітах, так і в статтях, що з'явилися, червоною ниткою проводиться думка, що Німеччина вступає у 1936 рік в умовах величезного фінансового напруження і нерівномірності розвитку окремих галузей господарства. В останньому кварталному огляді, який шойно вийшов, німецький коньонктурний інститут заявляє, що завантаження промисловості, починаючи з жовтня, виявляє хитання і що наявне зростання безробіття, яке пояснюється не тільки сезонними причинами. Огляд говорить далі про зростання ціни та відзначає, що коли на кінець року загальнотоварний оборот в країні щодо цінності стоїть на торішньому рівні, то треба взяти до уваги, що ціна за цей час значно зросла. Іншаке кажучи, огляд констатує падіння товарообороту. Це призвело до того, що в останні місяці спостерігається зростання банкрутств торговельних фірм.

Газета "Фур арбейтер" (фурський орган "грудного фронту"), у річному огляді пише: "Закінчується третій рік гітлерівської політики, про який говорить Гітлер, прийшовши до влади. Четвертий рік буде вирішальним роком. Цей рік вимагає від державного керівництва суворої майстерності, небезбачливості, напруженості волі і величезної витримки, щоб перебороти зростаючі труднощі... Молимось, щоб цього року буде "протриматися".

Коли прийнуть вибори, вони втеруться такого роду, що буде відстоювати їхні інтереси. І так треба буде зробити. Присутній,

РАДНИЙ ВІДМОВИВСЯ ПІДТРИМАТИ РЕЗОЛЮЦІЮ ФАРМЕРІВ

Гімлі, Ман. — Недавно відбувся у нас масовий мітинг в сирани насіння. На той мітинг фермери закликали також одного радного.

Сирани насіння є важливою, тому на мітингу виступило багато фермерів, щоб домагалися в якійсь спосіб віддати насіння, щоб засіяти свою та чужою землею. Виступивши одного некрова і фермерів опинилися над берегом пропасти, що навіть нема чим засіяти.

Фермери почали писати радному, яким способом дати насіння, щоб не затримувати капіталістичної преси на свою шиб. Але радний лашав їм вочим голодом. Він сказав, що в його шибі є фермерів, які мають насіння, але не можуть, але в сираних шибі

ім третій грейд, а вони хочуть перший. Муніципал закупить від них ту пшеницю за поршій грейд і дасть фермерам, які будуть мушати заплатити за неї з процентом.

Таким висловленням сирани фермерів не були вдоволені. Вони ухвалили резолюцію, щоб муніципальна рада разом з фермерами домагалася від провінціального уряду насіння, яке фермери звернуть, коли буде врожай, буде за бунеш, грейд за грейд. Радний шиб обурився і сказав, що ним ніхто не буде порякувати, бо він лише шиб, що і як. Він ще сказав, що з такою резолюцією він не хотів і не буде її підтримувати.

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

ГРЕЙДУВАННЯ ПШЕНИЦІ ВІЯВЛЯЄ, ЩО СПЕКУЛЯНТИ ПОПАСУТЬСЯ

Звіт збіжжів інспекторів за перших п'ять місяців збіжжів року 1935—1936, тобто від 1 серпня 1935 року до 31 грудня 1935 року, виявляє, що збіжжіві спекулянти в Канаді заробляють добре на минулорічному збіжжі. Вони заробляють найбільше тоді, коли збіжжя ушкоджене іржею, морозом або посухою. Тоді вони купують його в елевейторах за такі грейдні якби хотеться дати фармерам.

Звіт збіжжів інспекторів показує що за перших п'ять місяців цього збіжжівого року вони інспектували 90,935 вагонів пшениці, з чого лише 36,43 проц. було пшениці, яка пішла за перший або другий номер. В минулому збіжжівому році за той сам час вони інспектували 88,425 вагонів пшениці, з якої 60,92 проц. пішла за перший і другий номер.

25.83 проц. з 90,935 вагонів

пшениці пішло за третій, четвертий або четвертий "спеціальний" грейд, під час коли в 1934 р. було лише 13.10 проц. пшениці, яка пішла за третій і четвертий грейди.

Ще гірше стоїть справа з пшеницею найнижчих грейдів, бо коли в 1934—1935 збіжжівому році було лише 8.39 проц. пшениці номер п'ять, шість і фід, то за перших п'ять місяців цього збіжжівого року такої пшениці, включаючи два нові грейди, 5 і 6 "спеціальний", було 24.11 проц.

Повища статистика кидає світло на те "просперити" канадських фармерів, про яке розписується капіталістична преса. Цей збіжжівий рік буде справжнім роком-просперити для збіжжівих спекулянтів, бо минулі досвіди показали, що мороз, іржа і посуха є тими чинниками, за якими криється великий грабіж фармерів збіжжівими спекулянтами.

КАРТОПЛЯ І ПОМІДОРИ НА ОДНОМУ СТЕБЛІ

На останньому засіданні обласного штабу по керівництву другим туром українського конкурсу на кращу діючу модель та сільсько-господарський досвід роботи звіт про свою роботу дали техніки та мічуринці Білої Церкви. Про цікавий досвід роботи розповіла штабові учениця 1 білоцерківської школи Адада Грегюль. Вона вибрала прекрасну картоплю з картопляного насіння і, крім того, прищепила до картопляних стебел помідори. В наслідок у неї виросли на одному стеблі знизу картопля, а зверху помідори.

ЯКИЙ Є ЗАРАЗ ПОПИТ НА ДЕЯКІ ФАРМ. ПРОДУКТИ

В минулому тижні наспіло до Вінніпегу з фармів менше худобячих шкір, як звичайно. Тому торгівці цими шкірами підняли ціну на пів цента від фунта.

Попит на городину був незадовільний, тому ціни залишилися ті самі, а в деяких випадках впади влодну.

На курячі яйця ціни падали аж два рази в протязі тижня. Запаси свіжих яєць збільшилися останніми часами до такої міри, що перевищують попит на них. Донедавна Вінніпег вислав яйця до північного Онтеріо, але цей ринок збуто частинно тепер втрачений, бо з огляду на низькі ціни, Торонто може тепер постачити північному Онтеріо потрібну кількість яєць.

Урядники відділу живого скоту при домінальним департаменті рільництва кажуть, що цей рік буде одним з найліпших щодо експорту канадського дробу, а це тому, що Канада поробила старання, щоб її дріб відповідав потребам на ринках Великої Британії, особливо щодо величини дробу.

ДОХІД З ДРОБУ В СТЕПОВИХ ПРОВІНЦІЯХ ЗА 1935 Р.

Найновіша статистика показує, що загальний дохід з дробу в трьох степових провінціях в 1935 році становив \$16,141,000. Загальне число дробу в цих провінціях зменшилося, особливо в Саскчевані, де число дробу зменшилося на від 85 до 45 проц.

По провінціям цей дохід представляється так:

Манітоба	\$4,262,000
Саскчеван	5,879,000
Альберта	6,000,000

ЩО ГОВОРІТЬ ВЧЕНИЙ ПРО МОРКВУ І ПОМІДОРИ

Морква і помідори (томати) скріплюють зір так, що людина може бачити краще в темноті. До такого заключення прийшов д-р Марсело Т. Боджерт, професор органічної хемії в Колумбійському університеті. Він каже, що в моркві та в помідорах знаходиться багато вітаміну А, що допомагає людині бачити в темноті.

СТАРЕНЬКА КОЛГОСПИЦЯ СПІВАЛА ПО РАДІО

Харків. Целая Семенина Шахова, 71-літня жінка колгоспу ім. Комсомолу Старобільського району та Харківщини, ставилася в свій останній, як знаменита естрада, дуже коли прийшла до Харкова в особистих справах, принагідно зішлася з учительською сім'єю Штрейхер Якобсон, яка дізнавшись, що в старенької колгоспниці є дійсно великі співацькі здібності, завела т. Шахову в радіостудію, де 15 грудня вона співала в радіопередачі кілька народних пісень.

ЗБІЛЬШИВСЯ ПОПИТ НА КАНАДСЬКІ КОНИ, КАЖЕ УРЯДОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ

В протязі життя скоту в Канаді можна завважити зараз велике зацікавлення в плеканні коней, каже бюлетень виданий домінальним департаментом рільництва. В бюлетені говориться, що дається відчувати недостача тих коней до роботи не лише в Канаді, але в Сполучених Державах і Великій Британії. В цьому бюлетені звертається увагу, що треба найменше п'ять років часу, щоб дочекатися чотирирічного коня, якого можна вживати до роботи. Так само не треба забувати про той факт, що кожного року в Канаді гине багато коней на різні недуги, зі старості та інших природних причин.

І хоч число коней на канадських фармах в червні 1935 р. було більше, як в тім самім часі 1934 року, то це тільки тому, що в 1933 і 1934 роках збільшилася продукція лоша, яка впадала впривніжті втрати в наслідок смерті старих коней в 1935 році. Треба також зазначити й те, говориться в бюлетені, що лоша за 1934 і 1935 років стануть дорослими кінськими, яких можна буде вживати до роботи, аж у 1938 і 1939 роках. Значить, треба чекати довго, а тимчасом кожного року в Канаді гине багато старих коней.

Далі в бюлетені говориться, що домінальний департамент рільництва продовжатиме в майбутньому свою програму, яка має на меті поліпшити продукцію коней в Канаді. З цієї програми уряду користаються фармери, які плекають коні на більшу скалю.

В степових провінціях існує так звана програма кінських клубів. На основі цієї програми громада фармерів може дістати від уряду реєстрованого жеребця (огера) й тримати його в дистрикті з року на рік. Домінальний департамент рільництва дає гренти для організованих клубів, які становлять 50 проц. одної четвертої часті тієї суми, яку фармери платять від одної жеребної кобили за услуги жеребця. Таких клубів в степових провінціях було 206 в 1935 році.

В провінціях Східної Канади, як також в Британії Колумбії і Саскчевані домінальний і провінціоніальний департаменти рільництва по половині покриття коштів інспекції жеребців і так само дають нагороди власникам реєстрованих жеребців. Ці нагороди базують на числі жеребних кобил. В 1935 році 539 власників реєстрованих й департаментами одобрених жеребців отримали нагороди.

БДЖОЛИ І ОСИ

Дехто думає, що коли бджола або оса пускають своє жало в тіло людини, то вони роблять це з втіхою. Але такє поняття є неправильне. Бо ці комахи майже в кождім випадку атакують тільки тоді, коли вони їх провоює.

Бджоли і оси є з собою близько споріднені і між ними є багато різних родів. Деякі з них живуть колоніями (громадами), інші знову люблять жити самотою. Бджоли, які дають нам мід, є найкращим прикладом того роду бджіл, які люблять жити громадами.

В одній такій громаді буває гніздо у відповідних дірах в землі, або деінде. Є рід осів, які роблять собі гнізда з бочола і причеплюють їх до платів в різних будинках.

Бджоли і осі є дуже пожиточні комахи. Кожному відомо користь, яку приносять бджоли, що дають нам мід. Чмелі і бджоли, що люблять жити на самоті, є корисні тим, що вони переносять порошок цвіту з одних квіток на другі й тим способом запліднюють їх.

Осі є корисні тим, що вони знищують інші шкідливі комахи. Своїми користями ці комахи перевищують той біль, який вони завдають часом людям своїм жалом.

Кажуть, що жабрантво в Європі і Азії стало професією. На цих двох континентах є зараз більше як 10,000,000 професіональних жабраків.



Друкують нові емісії одноклассової банкітки в Спол. Державах на величезній кількості "зелених". Оскільки, ці зміни коліру банкітки в Спол. Державах не поліпшать злиденного життя американських трудящих, що страждають в тім країні.

ІНСУЛІН

(Подає др. Джан Л. Райс, комісар здоров'я Нью Йорку.)

На протязі довгих років учені медики знали, що в більшості випадках цукрової діабету причини походять через певні зазубрення в піджолудковій железі. Є це железа, котра знаходиться на задній стороні шлунка, а з худобини знана господарствам як "солонке м'ясо". Коли винято з собаки піджолудкову железу, в ній сеічас розвинулася цукрова слабість. У людини занепад піджолудкової желези часто спричиняє цукрову слабість.

В році 1921, Бентинг та Бест, працюючи в лабораторії університету в Торонто, Канаді, вперше зробили витяг з піджолудкової желези забитих домашніх звірат, котрий вміщав субстанцію, потрібну для здержання розвитку цукрової слабості. Собаки, котрим виварили піджолудкову железу ставали при життю та здоровлю місьцями, а навіть роками, підчас щоденного застрикування їй субстанції. Це було важке відкриття, тому, бо уможливило контролювати цукрову сла-

бість у людини через застрикування того екстракту. Винахідники назвали той середник інсуліном, котрого всіли видістатки з піджолудкової желези.

Інсулін, так як тепер зладжений та пушений у продаж, находитися у малих флашках, обнимаючи певне число одиниць у кождім кубічному центиметрі. Кубічний центиметр має около тридцять кубічних центиметрів творить одну унцію ліну.

Інсулін приноситься успіх тільки коли приймається способом застрикування. Його не можна вживати через уста, бо шлункові кваси скоро його нищать. Дозу інсуліну треба обережно пристосувати до приписаного харчування хворого. З той причини хворий мусить строго придержуватися приписів лікаря та приймати тільки приписану кількість інсуліну. Інсулін є міцний лік, дуже корисний коли належить вживати, але треба його приписувати тільки під наглядом кваліфікованого лікаря.

НІМЕЦЬКІ СЕЛЯНИ СТАВЛЯТЬ "ПАСИВНИЙ ОПІР" ГІТЛЕРІВСЬКИМ РОЗПОРЯДЖЕННЯМ

Німецьке інформаційне бюро передало про "пасивний опір" ("пассивный") селян, які не виконують своїх зобов'язань по поставці молока.

Цей "пасивний опір" селян очевидно не обмежується подібними випадками, оскільки фашистська преса заговорила про "саботажників народного харчування" і оскільки вже відбулися арешти, що мають бути "попередженням" селян, що не повинні робити, тобто не повинні виставляти свою молоку.

"Берлінер берзен дайтунг" вказує, що ліміти дозову масла, відпущені на другу половину місяця, вже цілком використані імпортерами і що "тяжко предрикти" щонебудь щодо постачання масла надалі.

Лондон. — Берлінський кореспондент "Сондей таймс" повідомляє, про вперті чутки, за якими з нового року в Німеччині будуть офіційно запроваджені картки на масло. Кореспондент зазначає, що в наслідок недостачі молочного порошка і какао настає криза в шоколадній промисловості.

ВІЙНА ЗАТЯГАЄТЬСЯ

Італійське населення одержало вже пересторогу, що війна в Етіопії не закінчиться скоро. Військові люди переконані, що італійській армії не вдасться здобути Етіопію перед дощовою порою. В звязку з тим повідомляють, що для італян не дістануться Буржуазні американські газети зазначають лише, що телеграмні з Риму передають строгу цензуру.

Знає, що населення обмановано.

Аж тепер італійці бачуть, що не так гарно й легко, як преса їм маловала. Та мусять мовчати. Що діється зараз в Італії, не дістануться Буржуазні американські газети зазначають лише, що телеграмні з Риму передають строгу цензуру.

Рівночасно (ного можна було сподіватися) італійський уряд заповів, що він не спиниться перед нічим, як також постарается подбати, щоб населення мало достатком поживи. Вкінці італійцям сказано, щоб заспокоїлися й сподівалися всього "найкращого".

Видно, що Муссоліні не хоче, щоб світ знав, що діється в Італії. Та не вважаючи на те в світ прорвалися вістки, що самий Муссоліні лочнає вагати-ся й не знає, що йому дальше робити.

Так тепер мається справа. Але зовсім інакше її представлено італійському народові минулої осені. Тоді його переконували, що побіда прийде легко й скоро. Гонорено навіть, що Муссоліні наказав італійському представникові залицитися в Аддіе Абаба, бо сподівався, що довго не візьме, як "побідоносця" італійська армія забере це місто.

А вагання — це пошарк його кінця.

ІТТЕРІОЦІ ПУСТИЛИ НА ВОДУ ТРЕТІЙ БОЙОВИЙ КОРАБЕЛЬ

Берлін. — У Вільгельмгафені пушено на воду новий крейсер, третій з ряду особливий тип воєнного корабля, що розмірами належить до категорії крейсерів а сілою озброєння дорівнює великим бойовим кораблям.

Цей крейсер називається "Шнее" в пам'ять про фюрера-капітана фон Шнее, що був командиром танкової флотилії, побідженої англійським флотом в битві коло Фалькландських островів в грудні, 1914 р.

Та, як кажуть, не так думав італійський генеральний штаб. Якби вони не були б, а італійські генерали такі не дурні. Вони знали, що саме буде, як говорив Муссоліні та, як шше коментувала шма преса. Декотрі з них навіть пробували перекопати диктатора, що Етіопії не вдасться легко захопити, а тому не треба людей обмановати. Але, як подіють, Муссоліні змушив їх замовчати.

Та, як кажуть, не так думав італійський генеральний штаб. Якби вони не були б, а італійські генерали такі не дурні. Вони знали, що саме буде, як говорив Муссоліні та, як шше коментувала шма преса. Декотрі з них навіть пробували перекопати диктатора, що Етіопії не вдасться легко захопити, а тому не треба людей обмановати. Але, як подіють, Муссоліні змушив їх замовчати.

Не будемо зупинятися на тому, як правдиві ці вістки, або неправдиві. Та, хто познайомлений з тим, що штала минулої осені італійська преса, та

ЗАВОДИ ФОРДА ЗБІЛЬШИЛИ ПРОДУКЦІЮ В 1935 Р.

Дірборн, Мич. — Форд Мотор Компанія оновістила, що протягом 1935 року її заводи в Спол. Державах та закордонних країнах дали в своїй продукції 1,335,865 автомобілів і троків. В порівнянні з попереднім роком продукція була в понад 56 проц. більша. В Сполучених Державах і Канаді заводи Форда дали в 1935 р. 1,272,885 автомобілів.

Дірборн, Мич. — Форд Мотор Компанія оновістила, що протягом 1935 року її заводи в Спол. Державах та закордонних країнах дали в своїй продукції 1,335,865 автомобілів і троків. В порівнянні з попереднім роком продукція була в понад 56 проц. більша. В Сполучених Державах і Канаді заводи Форда дали в 1935 р. 1,272,885 автомобілів.

ЗМЕРЗЛОЮ ПШЕНИЦЕЮ ОПЛАТИТЬСЯ ГОДУВАТИ ЖИВИЙ СКОТ

1935 рік залишиться надовго в пам'яті фармерів, як рік великого розчарування. В наслідок іржі, морозу і граду, видаток збіжжя був дуже малий і багато пшениці є дуже низьких грейдів. Ціна яку фармери дістають за що пшеницю, є такі низькі, що аніяк не можна вийти на рахунок, коли продавати її в збіжжівих елевейторах. Треба шукати іншого виходу з цього положення.

Пшениця доброї якості є дуже цінним кормом в тученні живого скоту. Вскохла й зморщена пшениця низького грейду, має в собі більше білковици як здорова, тому, коли нею годувати живий скот, то він не дуже тучиться, але зате скорше росте. З цієї причини, хоч така пшениця є добрим кормом, особливо для молодого живого скоту і для ділних корів, то для викінчення домашнього скоту вона не надає.

Дуже ушкоджена пшениця не має в собі досить крохмалю, від якого живий скот поправ-

ляється, тому до неї треба мішати ячменю умірковано доброї якості, бо це побільшує вартість корму. В ячмені і вівсі з минулого року є більший процент яєць як звичайно, а це пшениця, коли нею самою годувати живий скот, витворює в псиску масу в формі тіста, то така домішка ячменю допоможе це усунути до великої міри. Коли хочете мати добрі результати, то до якого небудь зерна треба мішати іншого зерна, особливо до аморщеної і всохлої пшениці.

Пшеницею можна успішно годувати худобу, вівці, свині і навіть коні, але взаємедієд треба її змілоати на крупбо, або розпласкати. Вівці добре годувати цілою, або зміленою пшеницею.

На домінальній експериментальній фармі в Лакобі роблено досліди, яку користь дає змерзла пшениця, коли нею годувати свиней для продажі. Показалося, що коли за так годувати свині можна дістати \$7 за сто фунтів, живої ваги, то це вийде по 82 ц. за бушель згодованої пшениці.

СПОЛ. ДЕРЖАВИ МОЖУТЬ ЗНОВА ЗАВОЮВАТИ ПЕРШЕ МІСЦЕ НА ПШЕНИЧНИХ РИНКАХ

Статистика показує, що за січня площа озимої пшениці в Сполучених Державах є цього року більша, як коли була за останній рік років. Сподіваючись, що самої озимої пшениці буде в Спол. Державах цього року близько 630,000,000 бушлів.

Це буде 30,000,000 бушлів більше, як весь минулорічний збір пшениці в Спол. Державах, озимої і ярої разом. Коли до цього додати нормальний врожай ярої пшениці, то становить пересічно 242,000,000 бушлів, то Спол. Держава можуть мати цього року 872,000,000 бушлів.

Для домашньої потреби Спол. Держави потребують 625,000,000 бушлів пшениці. Це значить, що приблизно 247,000,000 бушлів пшениці лишились для експорту. Але це ще не все, бо Спол. Держава мають тепер 150,000,000 пшеничної пшавки за минулі роки. Є це в більшості пшениці низьких грейдів.

Повища статистика не виробить нічого доброго для тих країн, що продукують пшеницю для експорту, бо вони

для Канади. Коли обставини будуть сприятливі, то Спол. Держава дадуть побачити себе на пшеничних ринках і будуть зводити з Канадою боротьбу за ті самі ринки, закін цей рік скінчиться.

Можливості в ормальному врожаю пшениці в Спол. Державах вже тепер мають вплив на пшеничні ціни на різних збіжжівих біржах, де вони останніми часами більше падали як лідиюєніє.

Останніми часами Австралія зайняла місце голонного конкурента канадської пшениці, чим донедавна була Аргентина. Австралія експортує зараз досить багато пшениці на британські ринки і старається пролати її за певну ціну. Голонним чинником в цій комерційній Австралії за британські ринки, як повідомляють, є її бажання втримати за певну ціну ринок на австралійську мукку у Великій Британії.

Африка, це країна мисливих степів, де вперше не виробляють пшениці, але вперше як країна, що виробляє мисливих степів, це країна, що виробляє мисливих степів, це країна, що виробляє мисливих степів.

ЖИТТЯ ФАРМЕРІВ ВПОВНІ ЗАЛЕЖНЕ ВІД МІЗЕРНОГО РЕЛІФУ

Аналта, Алта. — Наша місцевість знаходиться на північній захід від Нестон і тут замешкують майже самі українці. Між ними є частина свідоміших фермерів, які належать до ТУРФДім і ЛФЕ в Нестоні.

Минулого літа мороз і град знищили засів. Свідоміші одиниці знають, що в теперішній час треба мати доконче сильну бойову організацію, при допомозі якої можна би було боротися за свої домагання. Інша частина фермерів навіть не хоче чути про організацію.

Виробленої землі тут мало, тому, що тут великий ліс і земля швидко та мочаровата. Майже кожного року тут зимрає збіжжя.

Завдав був про організацію і про те, що деякі одиниці навіть чути не хочуть про ТУРФДім чи ЛФЕ. Це більшовицькі організації, — кричать вони, — а коли більшовицькі взяли б владу в свої руки, то вони заберуть нашу землю. Це виглядає смішно, але так вони говорять. Вони бояться, щоб більшовицькі не забрали їхніх земель.

Ці одиниці будують готманщину. Але якось у них є так що вони не можуть погодитися, бо кожен хоче бути "гетьманом".

Ми мусимо належати до бойових фермерських організацій, щоб спільно боротися проти голоду.

затишні, пісні і фашизму. Кожний з нас бачить, що ми є виснажені на кожній кроці. Коли ми тут поселилися 10—20 літ тому, ми мусили тагнути піл, дингати камінями, а як виробили трохи землі, напродукували збіжжя, відгодували худобу, то нашу все не від нас забрали по дуже низькій ціні, що ми ніяк не могли себе за безпечити.

Цього року сподіваємося кращіше нещасти. Наше життя вповні залежить від реліфу. Реліф дуже мізерний і так не можна жити. Є родини, які дістають \$1 на особу на місяць, або 3 центи на день. На такому реліфі собі ні було б тяжко жити. Деяким родинам зовсім зірвали реліф.

Таке саме і з одягом. Ще в осені фермери підписували аплікації на одяг, віддали їх до муніципалі і на тому кінець. Правда, що деякі дістали одяг, але такий, що нема в чому ходити. Більшість фермерів не дістали жодного одягу. Тепер фермери кожного дня ходять до реліфного урядника, навіть листи писали до Абергарта, але це нічого не помагає. Милості дії за діями, а діти мерзнуть і не мають в чім ходити до школи.

Коли б ми були організовані, то певно, що виборили б те, чого нам конче потрібно, з організованою силою ми мусили б висилитися.



На картині — Ф. Д. Рузвельт, президент Сполучених Держав, виголошує промову на 2-й сесії 74 конгресу (парламенту), в якій він засуджує палів війни і зарозом апелює до народу за підтримкою Війні одночасно приобіцяв промисловцям, що в наступному році зменшить податки і видатки на реліф.

По одному викидайте фермерів, аби не прийшло до бунту, кажуть пани

Прудгом, Саск. Борьба проти видавання тайтлів на ті ферми, що їх закупили наш муніципал за податки, посилюється. Муніципальна рада, не зважаючи на шпегу боротьби комуністичного радного Т. Стефанюка й численні резолюції фермерів, якіми засилено муніципальний офіс, вислала аплікації по тайтлі.

Одинокий Т. Стефанюк бореться проти цього. Він радий риф сказати: "Ми запевняємо, що тим фермерам навіть волос з голови не впаде і ми навіть робимо "добро" для фермерів бо моргеджові компанії не будуть мати права до фермів".

Ось яким способом муніципальна рада обертає kota хвостом! А для фермерів яка різниця хто забирає від них землю — муніципал чи компанія?

Наш муніципал є лише колектором для банкірів та різних компаній. Муніципал колектує податки за телефонічне устаткування, хоч фермери не мають з телефону жодної користі. Телефоні нам потрібні, але ми їх не маємо. Тільки стовпи сторчать при дорозі і за не ми мусимо платити податок.

Свого часу я считав колишнього рифа, чому в 3 днів, яка вже заселена около 30 років, не пороблено до цієї пори доріг? На це він мені відповів: "Ми робили доріжки там, де нам бажави робити". Значить, що й колісь муніципальна рада виконувала волю банкірів, виконують її й тепер.

Перед нами лежить важливе питання: що будуть робити ті фермери, яких муніципал дає на году до вісім місяців відкупити землю? Це питання є важливе, бо коли нам не вдалося не допустити до того, щоб муніципал не вибирав тайтлів, то тепер треба організуватися, щоб оборонити тих фермерів, коли шерифи будуть викидати їх з ферми. Це можна вірити словам деяких радних, що "фермерам і подок з голви не впаде". На те муніципал вибирає тайтлі, щоб викинути тих фермерів. Наш муніципал має півсерх сто тисяч доларів довгу, то хто може ручити, що муніципал не продасть ту землю, щоб сплатити довги банкірам?

Комуністичний радний говорив на одному мітингу фермерів про те, як дорядки муніципальні радні муніципаліти не в відпродукували чимось тим фермерам, які вже свої їх втрачали, і не викладали всіх фермерів параз (на верх 100 родин), щоб не викликали бунту. Беріть дух, трюх з різних частин муніципала, говорив він.

Це повинно бути кожному ясно, що ми мусимо бути готові відбитти атак муніципальні ради. Не можна вірити в тепленькі слова рифа і деяких радних. Треба йти за проходом дійсних наших представників. Комуністичні радні не мінуть ніколи вказувати фермерам, що їм безбезсучу. Ми навіть разом з комітетом акцій виготовили резолюції до муніципальних рад і до провінціального уряду.

Але наш радний тільки один в муніципалі офіс не може багато зробити. Йому треба мати підтримку фермерів цілого муніципалу.

В нас так не робилося, бо не бракує у нас розбавачів об'єднаної боротьби. Є такі типи, які на кожному кроці стараються кидати болотом на нашого радного. На кожній фермерській мітингу ті розбавачі стараються відтягнути увагу фермерів від певних питань, а звертають увагу на Радикальний Союз і на комуністичну партію. Один з розбавачів і пролекторський спосіб залякає, що був членом комуністичної партії, але виступив. Він навіть казав, що до мене приходив один член і знов хотів мене втягнути до партії.

Такі типи хочуть бачити фермерський рух розбитим. Вони гуртують біля себе всіх, що покищо не потребують реліфу.

Всі фермери, що дорожать своєю кривавою кров'ю, не повинні звертати уваги на цих розбавачів. Вже ходять слухи, що фермери німецької народності шукують способу, щоб не втратити ферми. Нам треба всім об'єднатися, а членів ЛФЕ повинні вказати всім фермерам шлях в цій боротьбі. В цій боротьбі треба об'єднатися з членами ЮФК, Сісієф, і з церковними та націоналістичними організаціями.

Коли ми так об'єднаємося, то певно що "нікому з нас волось з голови не впаде".

Фармкор ч. 2.

Велингон, Алта. — Я хочу порухити в цьому дописові наслідки справи про нашу місцевість. У нас організаційна праця до проводиться так, як треба. Вона в заперек. Членів ЛФЕ стали якісь байдужі до організації, хоч кожний бачить, що саме тепер треба мати сильнішу організацію, як коли-небудь передтим.

Ще перед секційною конференцією, яка відбулася 20 листопада в Шинингах, було проголошено мітинг в справі вибору делегата на ту конференцію. Ніхто не прийшов на цей мітинг. Але був на тій конференції, як член секційного комітету. Після конференції хотів дати звіт перед членами, старався повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Друга конференція відбулася в грудні. Цим разом був вибрано делегат, але делегат занедбав справу. Я знов був присутній на конференції і хотів дати звіт з неї, бо конференція вирішила багато важливих справ. Знов ніхто не прийшов, хоч всі були повідомлені. Про цю конференцію ми вже читали звіт в "Фарм. Життя", але не хочемо взятися за переведення в життя рішень конференції.

Так даліше бути не може. В інших місцевостях фермери організуються, щоб дістати реліф, часини проти насильного колектування податків тощо. Хіба у нас фермери не потребують реліфу і пашини? Хіба у нас всі членами, стараєш повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Пам'ятайте, товариші, що ніхто нам не може, як ми самі собі не можемо. Тільки при допомозі сильної бойової організації ми зможемо добитися успіхів.

Т. Чернішук

РЯДОВІ ЧЛЕНИ СОЦІАЛЬНОГО КРЕДИТУ ЗА ОБ'ЄДНАНИЙ ФРОНТ

Вейрайт, Алта. — 5 січня відбувся в Плекстоні, Алта., спільний мітинг кількох відділів ЛФЕ, який був підготовкою до конференції, що відбувається в Едмонтоні 20 і 21 січня.

В цій масовій мітингу взяли участь також і члени соціального кредиту. Тов. Купера обрало головою цього мітингу. Відкриваючи мітинг голова пояснив присутнім ціль цього мітингу, а також ціль конференції, що відбувається в Едмонтоні. Тов. Купер вказував на те, що нема різниці між нами переконані і до яких організацій ми належимо, наші злидні повинні нас об'єднати, бо ми маємо спільного ворога, який нас виснажує, забирає нашу працю.

Виязалася широка і цікава дискусія, в якій присутні брали живую участь. Після дискусії винесли такі резолюції:

1. Провінціоніальний уряд повинен негайно здійснити свої перестрої об'єднати і чимскоріше почати виплачування \$25 днів-

денді для всіх дорослих.

2. Забезпечити у вистачаючій реліф всіх тих фермерів, що його потребують.
3. Виплачувати безплатно шкільні книжки для всіх шкільних дітей, на кошт провінціального уряду.
4. Забезпечити фермерів пашини і дати всім фермерам пашу для худоби, які цього потребують.
5. Приступити до будови мостів та будови і направи доріг.

На шпек члена соціального кредиту, щоб всі ці резолюції прийняли і щоб делегати які поїдуть на конференцію до Едмонтону, не мали домагання обстоювати також і на конференції, причиною односторонності.

На цьому мітингу був помітний рух за творенням об'єднаного фронту. Фермери різних поглядів і організацій висказувалися, що тільки об'єднаними силами можна добитися перемоги.

Дж. Гідора.

Придбали 10 нових членів до відділу ТУРФДІМ і \$77.90 для преси

Прудгом, Саск. — Я не хочу широко розповідати над тим, як ми працювали в листопадній кампанії. Про цю справу напише Центрпреском, що буде поміщено в нашій пресі. Я лише згадаю, що ми придбали в листопаді для нашої преси \$77.90, але ця сума не є вистачаюча для нашої місцевості.

Ми придбали 10 нових членів до ТУРФДім і його сесії і їм треба дати грошей. Найкраще доставити у придбанні нових членів Секції Молоді. Незабовітанням зможемо те, що молоді товариші не допускують до преси про свою працю, а не докучає потреби.

Кампанія для "Воркера" закінчена. Ми доклали всіх старань, щоб знову викопати. Ми придбали трюх нових передплатників, збрали \$3.79 пресфонду і збільшили кольпортаж з 5 на 10 чисел. Треба сказати, що в кампанії для "Воркера" найкраще працювали А. Приступа.

Питання провідних сил є дуже важливим для нас питанням. Для того Провком устроює три місячний курс в Саскатуні, щоб відшпигнути молоді кадри, які стали б провідниками в Саскатуні. На цей курс ми вислали двох найкращіших членів СМ і стараємося дати їм матеріальну і моральну допомогу.

Ми віримо, що молоді товариші курсант не занедбають наших паш і, скінчивши курс, стануть в передній лаві організованих робітників і фермерів в Канаді.

П. Гаурискі, фін. секр.

Велингон, Алта. — Я люблю читати всілякі книжки і газети, а також стрічаюся з різними людьми і балакаю про все. Є такі люди, що з ними можна поговорити на різні теми, але є також і такі, що тільки чекають до них заговорити. Деякі з них не переконані, вони не показують нічого не вміють. Вони все знають і тільки так має бути, як вони кажуть, хоч би не було найгірше.

А вже українці, згадують, найгірше сваряться між собою. Цим я не хочу сказати, що всі українці сваряться. Правда, що не велика частина українців розбирають діло.

Я хочу навести приклад, за яку маринию люде часто сваряться.

Десять місяць на минулім році писав нові книжки для фермерів про маринию і пашину. Деякі фермери відбувають мітинги в справі марини, але не пікліся не було так, щоб на цих мітингах не сварилися і то за маринию.

Кілька літ тому цей шпатар поїхав на велику в воду. Кожний член мав собі один блок, в якому з 12 долів. Кожний мав працю робити, то тільки йому забавлявся. Це була його власність.

В той час, що в соціалістах, робити в той спосіб, що перестався купувати своїй через працю в зимі. З цього фунта слав, щоб варити маринию. Коли маринія була востанок то тільки \$100.000.

В той час, що в соціалістах, робити в той спосіб, що перестався купувати своїй через працю в зимі. З цього фунта слав, щоб варити маринию. Коли маринія була востанок то тільки \$100.000.

Небезпечна нова війна більшає з кожним днем, а фашизм показує свої зуби. Нам треба організуватися і недопустити до того, щоб наших сил забрали на гарматне месо. Це не ми їх викопали і не ми їх вивели. Ми не хочемо щоб наші діти проклинали нас за те, що ми їх на світ породили. Вони і так гірко бідувають. Коли наші хочуть новати, хай воюють, а ми своїх дітей і чоловіків не пустимо на війну.

Вмієш, товаришкі! Приходь їм на лекції, що їх буде давати Н. Коласюк за старанням освітнього комітету.

Текля Дашин, фармкорка.

НЕ СВАРИМСЯ ЗА МАРНИЦІ, А БУДУМО ВСІ СИЛЬНИЙ ОБ'ЄДНАНИЙ РУХ ФАРМЕРІВ

Россел, Ман. — Все було добре. Шпатар довели до порядку, поробили дороги і стежки. Але виявилася однішні і як почали сваритися, то справа опинилася в руках поліції. Потім справа пішла до суду і то через це, що деякі одиниці не хотіли, щоб поховати на шпатарі дитину і. П. Гері тому, що він більшовицький, хоч шпатар і. Гері згодився відшпигнути мієне на спойому ділі.

Судні погани, що справа дуже погугтана і сказав, щоб фермери самі залагодили справу шпатара. Але те так! Справа й по сьогодні не залагоджена, і не вистає, чи буде коли залагоджена.

Фермери сваряться між собою на маринию, з чого користають лише наші вороги. Чи не користає було б, щоб ми не сварилися між собою, а об'єдналися і домагаєм реліфу, отугу, пашини і інших речей, бо багато з нас потребують цього? Подумаємо на цю, кимшо сварка і оубуваю сильну срапінанню.

В той час, що в соціалістах, робити в той спосіб, що перестався купувати своїй через працю в зимі. З цього фунта слав, щоб варити маринию. Коли маринія була востанок то тільки \$100.000.

Велингон, Алта. — Я хочу порухити в цьому дописові наслідки справи про нашу місцевість. У нас організаційна праця до проводиться так, як треба. Вона в заперек. Членів ЛФЕ стали якісь байдужі до організації, хоч кожний бачить, що саме тепер треба мати сильнішу організацію, як коли-небудь передтим.

Ще перед секційною конференцією, яка відбулася 20 листопада в Шинингах, було проголошено мітинг в справі вибору делегата на ту конференцію. Ніхто не прийшов на цей мітинг. Але був на тій конференції, як член секційного комітету. Після конференції хотів дати звіт перед членами, старався повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Друга конференція відбулася в грудні. Цим разом був вибрано делегат, але делегат занедбав справу. Я знов був присутній на конференції і хотів дати звіт з неї, бо конференція вирішила багато важливих справ. Знов ніхто не прийшов, хоч всі були повідомлені. Про цю конференцію ми вже читали звіт в "Фарм. Життя", але не хочемо взятися за переведення в життя рішень конференції.

Так даліше бути не може. В інших місцевостях фермери організуються, щоб дістати реліф, часини проти насильного колектування податків тощо. Хіба у нас фермери не потребують реліфу і пашини? Хіба у нас всі членами, стараєш повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Пам'ятайте, товариші, що ніхто нам не може, як ми самі собі не можемо. Тільки при допомозі сильної бойової організації ми зможемо добитися успіхів.

Т. Чернішук

Вживає фермерок використати зимову пору на корисну науку

Паван, Алта. — Легко впертися. Головно, нам треба використати цю зимову пещеру. На мою думку, ми найкраще використали цю пещеру, коли там було освітлених пещер.

Коли такі вперся нам треба самим прихотити і кликати інших. Освітлю нам треба, оскільки, не всі мають. Коли ми повозмоє, тої зможемо попросити краще організовану працю, зможемо спільно похотити за свої діла.

Велингон, Алта. — Я хочу порухити в цьому дописові наслідки справи про нашу місцевість. У нас організаційна праця до проводиться так, як треба. Вона в заперек. Членів ЛФЕ стали якісь байдужі до організації, хоч кожний бачить, що саме тепер треба мати сильнішу організацію, як коли-небудь передтим.

Ще перед секційною конференцією, яка відбулася 20 листопада в Шинингах, було проголошено мітинг в справі вибору делегата на ту конференцію. Ніхто не прийшов на цей мітинг. Але був на тій конференції, як член секційного комітету. Після конференції хотів дати звіт перед членами, старався повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Друга конференція відбулася в грудні. Цим разом був вибрано делегат, але делегат занедбав справу. Я знов був присутній на конференції і хотів дати звіт з неї, бо конференція вирішила багато важливих справ. Знов ніхто не прийшов, хоч всі були повідомлені. Про цю конференцію ми вже читали звіт в "Фарм. Життя", але не хочемо взятися за переведення в життя рішень конференції.

Так даліше бути не може. В інших місцевостях фермери організуються, щоб дістати реліф, часини проти насильного колектування податків тощо. Хіба у нас фермери не потребують реліфу і пашини? Хіба у нас всі членами, стараєш повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Пам'ятайте, товариші, що ніхто нам не може, як ми самі собі не можемо. Тільки при допомозі сильної бойової організації ми зможемо добитися успіхів.

Т. Чернішук

Велингон, Алта. — Я хочу порухити в цьому дописові наслідки справи про нашу місцевість. У нас організаційна праця до проводиться так, як треба. Вона в заперек. Членів ЛФЕ стали якісь байдужі до організації, хоч кожний бачить, що саме тепер треба мати сильнішу організацію, як коли-небудь передтим.

Ще перед секційною конференцією, яка відбулася 20 листопада в Шинингах, було проголошено мітинг в справі вибору делегата на ту конференцію. Ніхто не прийшов на цей мітинг. Але був на тій конференції, як член секційного комітету. Після конференції хотів дати звіт перед членами, старався повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Друга конференція відбулася в грудні. Цим разом був вибрано делегат, але делегат занедбав справу. Я знов був присутній на конференції і хотів дати звіт з неї, бо конференція вирішила багато важливих справ. Знов ніхто не прийшов, хоч всі були повідомлені. Про цю конференцію ми вже читали звіт в "Фарм. Життя", але не хочемо взятися за переведення в життя рішень конференції.

Так даліше бути не може. В інших місцевостях фермери організуються, щоб дістати реліф, часини проти насильного колектування податків тощо. Хіба у нас фермери не потребують реліфу і пашини? Хіба у нас всі членами, стараєш повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Пам'ятайте, товариші, що ніхто нам не може, як ми самі собі не можемо. Тільки при допомозі сильної бойової організації ми зможемо добитися успіхів.

Т. Чернішук

ЧЛЕНИ ЛІГИ ФАРМ. ЄДНОСТІ МУСЯТЬ ПОКІНЧИТИ З БАЙДУЖНІСТЮ

Велингон, Алта. — Я хочу порухити в цьому дописові наслідки справи про нашу місцевість. У нас організаційна праця до проводиться так, як треба. Вона в заперек. Членів ЛФЕ стали якісь байдужі до організації, хоч кожний бачить, що саме тепер треба мати сильнішу організацію, як коли-небудь передтим.

Ще перед секційною конференцією, яка відбулася 20 листопада в Шинингах, було проголошено мітинг в справі вибору делегата на ту конференцію. Ніхто не прийшов на цей мітинг. Але був на тій конференції, як член секційного комітету. Після конференції хотів дати звіт перед членами, старався повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Друга конференція відбулася в грудні. Цим разом був вибрано делегат, але делегат занедбав справу. Я знов був присутній на конференції і хотів дати звіт з неї, бо конференція вирішила багато важливих справ. Знов ніхто не прийшов, хоч всі були повідомлені. Про цю конференцію ми вже читали звіт в "Фарм. Життя", але не хочемо взятися за переведення в життя рішень конференції.

Так даліше бути не може. В інших місцевостях фермери організуються, щоб дістати реліф, часини проти насильного колектування податків тощо. Хіба у нас фермери не потребують реліфу і пашини? Хіба у нас всі членами, стараєш повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Пам'ятайте, товариші, що ніхто нам не може, як ми самі собі не можемо. Тільки при допомозі сильної бойової організації ми зможемо добитися успіхів.

Т. Чернішук

Велингон, Алта. — Я хочу порухити в цьому дописові наслідки справи про нашу місцевість. У нас організаційна праця до проводиться так, як треба. Вона в заперек. Членів ЛФЕ стали якісь байдужі до організації, хоч кожний бачить, що саме тепер треба мати сильнішу організацію, як коли-небудь передтим.

Ще перед секційною конференцією, яка відбулася 20 листопада в Шинингах, було проголошено мітинг в справі вибору делегата на ту конференцію. Ніхто не прийшов на цей мітинг. Але був на тій конференції, як член секційного комітету. Після конференції хотів дати звіт перед членами, старався повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Друга конференція відбулася в грудні. Цим разом був вибрано делегат, але делегат занедбав справу. Я знов був присутній на конференції і хотів дати звіт з неї, бо конференція вирішила багато важливих справ. Знов ніхто не прийшов, хоч всі були повідомлені. Про цю конференцію ми вже читали звіт в "Фарм. Життя", але не хочемо взятися за переведення в життя рішень конференції.

Так даліше бути не може. В інших місцевостях фермери організуються, щоб дістати реліф, часини проти насильного колектування податків тощо. Хіба у нас фермери не потребують реліфу і пашини? Хіба у нас всі членами, стараєш повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Пам'ятайте, товариші, що ніхто нам не може, як ми самі собі не можемо. Тільки при допомозі сильної бойової організації ми зможемо добитися успіхів.

Т. Чернішук

НА УВАГУ ПРОВКОМОВІ В САСКАТУНІ

Ст. Волбург, Саск. — До нашого відділу ТУРФДім приїхав з Саскатуни Т. Тарасенко, який перебув у нас два місяці. Тяжко приховувати йому працювати, бо він дуже швидко відділі була забрана. Але завдяки його впертості і витривалості нам вдалося працюю наладити.

Такого товариша нам ще потрібно. Але ми розуміємо також і те, що й в інших місцевостях потрібно такого працівника. Тому провком в Саскатуні сказав, щоб товариш вернувся до Саскатуни не пізніше 11 січня.

На цьому місці ми складаємо товаришам ширшу працю, а його двоюрідному брату просимо Провком в Саскатуні, щоб не забував за наш рідний куток, бо у нас є праці дуже багато, якої ми самі не можемо виконати. Було б добре, щоб Провком вислав до нас ще на кілька місяців товариша, який допомагав би нам в організаційній праці.

Член.

СИЛУЮТЬ ДІТЕМ ХОДИТИ ДО КАТОЛИЦЬКОЇ ШКОЛИ

Саскатуна, Саск. — Я хочу нашісати про одну справу, яку доручу мені заряд відділу ТУРФДім до залагодження.

Справа була несепа, але вона стала мені ясною після того, як я пішов на адресу, що її мені дав заряд відділу ТУРФДім.

В маленькій хаті душно і босі. Голова родини лежить на ліжку. Він вже 12 років хворий. На мою запитання, як їм жити, жінка почала мені оповідати таку історію:

"Два місяці тому ми приїхали з ферми до Саскатуни. Дітям треба дати науку. Я й вислала їх до публічної школи. В школі запитали їх, якої вони релігії. А діти, як звичайно, що вони знають? Сказали — католицької. Пришпал сказав їм, що католицькі мусять ходити до окремої школи т. зв. сепарейт'ю скул. Це католицька школа. Пішли діти два місяці, а там навчають релігії, вмагають, щоб діти мали релігійні книжки, щоб ходити до церкви. Діти почали мені жалітися. Я хотіла забрати їх з тієї школи, але не вдалося, що вно не так легко. Я хотіла айт до шкільного урядника, але цей сказав, що всі українці є католицької віри, але не хочуть, щоб їх діти ходили до католицької школи. Такі інформації ми мав дістати від українського адвоката. Описав цей урядник сказав мені, що шкільний акт Саскатуни примушує католиків ходити до католицької школи.

Ця родина нахотілася в дуже скрутному положенні. Я скечешанський урядник урядник і \$15 тисяч, щоб вона дістала школу, щоб діти могли ходити до школи. Жінка зупинилася, що її викликує з хати. Вона йде, щоб вона вдалася до організації і робити не допустити, щоб її було викликує з хати.

Гр. Палонський.

ДАРЕМНІ СПРОБИ ЛОБАЯ ПОШКОДИТИ НАШОЇ ПРЕСІ

Вална, Саск. — Пославши вчорашній переказ на суму \$12.25, які ми збрали в нашій місцевості. Ці гроші прому розподілити так: Для "УРВ" \$8.25, для "Фарм. Життя" \$2.25 і для "Робітниця" \$1.15. До повної суми хочеться переділати і пресовий фонд.

Цього року я приїмався з різними причинами. Годі було скорше роздобути грошей, бо цього року таким фермерам, як я, не рожено жити. Іржа знищила все і збільшила нашу лихву.

Признаюся, що мене прискорює Лобай, який стрісну з Нью Йорку. Його вістрія мене зовсім не захвилює, і на тій позитиві я буду стоїти доки моїх сил.

У відношенні Лобая і ринку чимскоріше вислати гроші для нашої преси, щоб зміцнити її позиції, які Лобай і інші пробують захитати.

Никола Ковалек.

ДАРЕМНІ СПРОБИ ЛОБАЯ ПОШКОДИТИ НАШОЇ ПРЕСІ

Велингон, Алта. — Я хочу порухити в цьому дописові наслідки справи про нашу місцевість. У нас організаційна праця до проводиться так, як треба. Вона в заперек. Членів ЛФЕ стали якісь байдужі до організації, хоч кожний бачить, що саме тепер треба мати сильнішу організацію, як коли-небудь передтим.

Ще перед секційною конференцією, яка відбулася 20 листопада в Шинингах, було проголошено мітинг в справі вибору делегата на ту конференцію. Ніхто не прийшов на цей мітинг. Але був на тій конференції, як член секційного комітету. Після конференції хотів дати звіт перед членами, старався повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Друга конференція відбулася в грудні. Цим разом був вибрано делегат, але делегат занедбав справу. Я знов був присутній на конференції і хотів дати звіт з неї, бо конференція вирішила багато важливих справ. Знов ніхто не прийшов, хоч всі були повідомлені. Про цю конференцію ми вже читали звіт в "Фарм. Життя", але не хочемо взятися за переведення в життя рішень конференції.

Так даліше бути не може. В інших місцевостях фермери організуються, щоб дістати реліф, часини проти насильного колектування податків тощо. Хіба у нас фермери не потребують реліфу і пашини? Хіба у нас всі членами, стараєш повідомити кожного члена і кликав на мітинг. Ніхто не сказав, що не прийде, кожен погоджувався, що так далі жити не можна, треба щось робити, але щоб разом порадитися, що і як робити, то на мітингу не прийшли.

Пам'ятайте, товариші, що ніхто нам не може, як ми самі собі не можемо. Тільки при допомозі сильної бойової організації ми зможемо добитися успіхів.

Т. Чернішук

ВЖЕ Й ПРОТИ СІСІЄФ ВОЮЮТЬ МОСКОВСЬКИМ ЗОЛОТОМ

Ріджайна, Саск., 11 січня. В розарі кампанії від час доповночних виборів округу Асінбоні ріджайнська газета "Містер Поет" обвинувачувала партію Сісієф, що вона дістає гроші Сісієф в Москві для пошпигування терористичного руху в Канаді. Такої брехні допускатися буржуазія, щоб не допустити до вибору В. Принна, одного з провідників Сісієф.

ЗБІЛЬШИЛАСЯ ПРОДУКЦІЯ МАСЛА В КВЕБЕКУ

Найновіша статистика від парламенту показує, що продукція масла в цій провінції за місяць листопада в. становила 1,700,000 фунтів в порівнянні до 1,233,137 фунтів за той сам час минулого року. Так само збільшилася продукція сира, яка в листопаді ц. р. становила 704,000 фунтів, а за той самий місяць в минулому році тільки 363,361 фунтів.

Затягнула продукція масла в провінції Квебек за останній рік становила 67,212,940 фунтів, а сира 21,

